

Rozhovory se životem

85

OBSAH

Hora Tábor-----	3
Věčné se nemůže spojit se stvořeným-----	5
Hmota Ježíšova těla-----	10
Jak pracovat o Velikonocích-----	14
Ježíš a apoštol Petr-----	15
Láska Krista k Jidášovi-----	17
Kdy od Krista do člověka proudí síla-----	21
Cholerický nevědomý Bruno-----	26
Obklopuje nás dvojí svět-----	34
Stereotypy lidského myšlení -----	35
Pochopení Boha a současnost -----	38
Vizualizujte si Boží jiskru druhého-----	41
Čistý duchovní svět a jeho pozemské společenství---	42
Vyslyšené modlitby a duchovní vedení-----	43

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít
v nezměněné a nezkrácené verzi zdarma
a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

HORA TÁBOR

Kráčejte v pokoře pozemským životem. Požehnej vám Pán Bůh! Pán vám dá sílu, abyste mohli pocítit, o co v životě jde, a také to, že jste zahaleni do Jeho milosrdenství a lásky.

To, že temné síly stále útočí na lidi jdoucí cestou světla, už víte. „Ale to není až dnes!“ namítnete. A máte pravdu. Už v dobách pozemského života Pána o to usilovaly.

Tenkrát temnota měla strach. Cítila, že se na Zemi nachází něco, co by mohlo zničit vše, oč se snažila.

Jak ale víte, nastává čas rozdělení, doba, kdy temné síly cítí, že už nemají čas zničit vše, co kráčí ke světlu. O to více tedy usilují o zkázu všeho takového. Budete možná říkat, že ti, kteří cestou světla nejdou, jsou na tom lépe. Nebudou obtěžováni, zůstanou mimo. Ovšem právě to je myšlenka, kterou temné mocnosti mezi lidmi šíří! Vy si máte uvědomit: Ano, nebudou atakováni, ale budou stále více zatahováni do hlubin temnot a jejich návrat bude mnohem těžší než ten váš. Otec našel způsob, jak vám dát možnost přijít zpátky k Němu domů, dává vám k tomu sílu a víru, že jste Jeho dětmi! Můžete duchovně vidět a během modliteb slyšet Jeho slova, pokud pochopíte, o co v životě jde: Nejde o hmotu! Jde o vás, o duchovní život. Někdy se sami sebe ptáte: „Co všechno se ještě mám naučit, co rozlišovat a jak rozhodovat v záležitostech zahalených do lidských slabostí a klesání na duchu?“ Jste dítěta Boží! Nemáte být zahaleni slabostmi. Máte důvěřovat a vědět, že On je tu pro vás stejně jako vy pro Něj! Přejete si, aby bylo více médií – i vy sami byste jimi chtěli být. Ale není to v této době lehké poslání a pro většinu z nich je nebezpečné. Umíte si vůbec představit, s jak obrovskou pomstychtivostí v této době temnoty a svárů jsou negativní síly připravené je zničit? Jen pozorujte svět kolem vás – ta nenávisť, závist, zmar! To je ovoce temnoty.

Nemyslete si, že je špatné, když o tom mluvím! Nechcete snad sami pomáhat, když vidíte, že někdo míří do bahna? Chcete ho upozornit a varovat. A někteří z vašeho společenství se hranici močálů přiblížili tak blízko, že pak museli hodně bojovat, aby se vrátili na správnou cestu. Poté řekli: „Ale já slyšel, co mám dělat!“ Pravím však: „Nejste bohužel schopni rozlišovat, čím hlas to k vám promlouvá. Jste si opravdu vědomi tohoto nebezpečí? Buďte proto opatrní!“

Co vám ale pomůže, je pokora, skromnost a opravdová modlitba. Stačí trocha ješitnosti ve vašich myšlenkách a temnota ji hned využije. Matka Marie žila celý svůj pozemský život v pokoře. Proč? V podvědomí věděla, že člověk není ani zrnko písku ve srovnání s velikostí Boha. Byla vysokou duchovní bytostí, ale osvědčila se také v pozemském životě jako člověk. I Ježíše postihovaly podobné věci jako vás, vždyť byl v oněch dobách také člověkem! Nechodil po Zemi v roli Boha! Netoužil po slávě a moci, byl ostatním příkladem v pokoře, jednoduchosti a skromnosti.

Očekává vás významný čas – Velikonoce. Většina z vás ví, jak tomu v době života Mistra na Zemi bylo. Ovšem krátkou dobu před Velikonocemi se odehrálo něco velikého. Ježíš znal vnitřní stav lidí kolem něho. Někteří ho milovali, jiní nenáviděli. Znal i slabosti svých apoštolů, věděl, že ani oni nerozuměli vždy tomu, co je učil. Věděl, že by odpadli během budoucích událostí. Proto jim chtěl ještě jednou ukázat, že není čaroděj, ale opravdový prvorozený syn Boží. A tak se stalo, že se jim ukázal na hoře Tábor rozzářený, zahalený do zářící bělosti jako nádherná duchovní bytost. Tím v nich podnítil víru v něj a zbavil pochybností, zda právě on je onen mesiáš, osvoboditel světa. Posílil je, aby unesli jeho přicházející pokoření a ukřižování. Slyšeli hlas Otce a pocítili respekt, protože něco takového nečekali.

Když toto skončilo, vzal opět na sebe lidskou podobu a šel, aby svůj úkol na Zemi dovedl ke konci.

Milé děti, i vy jdete za splněním svého úkolu. Neuhýbejte před strádáním a bolestmi života, ať i vy pak můžete zvolat: „Bože můj, dokonáno jest!“ Amen.

Ježíšovo zrození v čase a prostoru bylo voleno tak, aby vyzařování životní síly z jednotlivých souhvězdí umožňovalo stavbu jeho fyzického těla pomocí nejjemnější duchovní pralátky, odpovídající čisté duchovní bytosti.

Emanuel

VĚČNÉ SE NEMŮŽE SPOJIT SE STVOŘENÝM

Boží svatý mír ať je s vámi a všemi, kteří přišli se mnou!

Tento mír nechť se vylévá do vašeho vědomí a dle možností také na Zemi a v celém vesmíru! Svatý mír ať je s námi všemi! Boží láska, které každý jedinec vděčí za svůj život, chtěla skrze Krista, abychom se dnes opět mohli sejít a v tomto společenství pobýt.

Ne každý z vás sem zprvu chtěl přijít. Ale duchovní průvodci se mocně zasadili svým vlivem o to, abyste společně s nimi kráčeli náročnou pozemskou cestou s touhou po společenství s Božími posly.

Slavnost svěcení silou lásky

Připomeneme si oslavu, kterou Ježíš slavil se svými věrnými. A já, jeho vyslanec, dnes učiním to samé společně s vámi. Sjednotíme se v lásce Stvořitele, v lásce Krista do jednoho svazku, takže toto společenství, budete-li o to usilovat, nadále bude schopno existovat, a pokud budete plnit to, co je posvátné, nepadne. Jsou do něho zahrnuti i naši čeští sourozenci. Jejich vyslanci - andělé ochránci jsou zde. Rádi přijmou sílu lásky, aby jí pomohli těm, kteří jsou na této cestě. Aby je posílili, ukázali světlo a cestu do duchovní vlasti.

Ze sebe můžu málo. Proto se nyní obracím s prosbou na Krista, aby mě naplnil jeho silou lásky a v duchovní jednotě mě tak posílil. A přesně to pak nezištně a s veškerou oddaností předám dál....

Požehnej vám Kristus! Nechť v hojnosti naplní silou požehnání také chleby, dary, vše, co jste sem s důvěrou přinesli!....

Jednoho dne s ním také budete sedět v nebeské říši u stolu. Takový symbol onehdy Ježíš rovněž použil.

Děkuji všem, kteří přijali toto nádherně vibrující duchovní Kristovo světlo. Kéž postačí i pro spásu vašich milých, kteří ještě nejsou tak daleko. Aby byli schopni se uvolňovat ze zajetí pochyb a situací, do nichž se dostali. Kéž se osvobodí skrze Krista, našeho Pána.

Amen.

(Josef z N. mluvil v těle stojícího prostředníka, nyní usedl a pokračuje dál.)

Zdravím vás srdečně, vřoucně a upřímně. Poté, co jsme vy i já přijali Kristův paprsek, smím směřovat myšlenky k vám. Dělán to nejen dnes, celé moje bytí je tím naplněno. Pomáhám nejenom vám, ale i velikému množství sourozenců, kteří hledají jak na Zemi, tak i v dalších sférách a říších a mnoha slunečních energetických světech odpověď na otázku po smyslu svého života.

A protože jste zvyklí, že vás uvádím do duchovních tajemství, odhalím další.

Musím vycházet z toho, co již znáte, a nebude to úplné. Neboť jinak, lidsky řečeno – i já byl pozemský člověk, to už víte – bychom potřebovali mnoho dní, týdnů a měsíců. Proto se musím opřít o vám již známé skutečnosti. Zásadní věc, kterou vám chci tentokrát přiblížit, sdělím v průběhu mého projevu, a tak dávejte dobrý pozor.

Adam a Eva

Začnu knížecím nebeským párem Adamem a Evou. Oni již opět duchovně vyrostli, a proto se dostali zpět do říše světla tam, odkud je Lucifer odlákal. Adam a Eva se vrátili do říše světla dostatečně moudří, a to díky poučení ze svých vlastních chyb.

V písemnostech však můžete číst: „Bůh, náš Stvořitel, je vyhnal z ráje.“ V tom je obsaženo mnoho nejasností a nepravd.

Abraham

Dále pohovořím o Abrahamovi. „Bůh mluvil s Abrahamem,“ tak nějak to říká vaší pozemskou řečí tradiční podání. Žádal na něm jeho jediného syna. Abraham, nebeský kníže, byl poslušen svému Tvůrci – vzal svého syna a chtěl ho podle výzvy přinést darem jako oběť Stvořiteli. Napsané to není správně.

Mojžíš

Nyní Mojžíš. Mojžíš měl pověření od Boha – tato formulace není v pořádku – znovu osvobodit národ Izrael. O době osvobození existuje mnoho zpráv, jsou správné či nesprávné podle chápání a podle předávání. Není mým úkolem to posuzovat. Mým úkolem je oznamovat pravdy. A nakonec tradice uvádí: Bůh dal Mojžíšovi tabulku s deseti přikázáními.

Příběh o hořícím trnitém keři také znáte: „Ukaž mi svou tvář!“ řekl Mojžíš a Boží hlas, píše se, v keři pravil: „Když ti ukážu svůj obličej, nevydržíš to jako duchovní bytost v lidském těle.“

Ježíšův křest v Jordánu

Křest vodou je symbolem očistění. A u všech, kteří to mínili vážně a litovali svých pochybení, svůj účel splnil. Janova slova znáte: „Tebe“ – tím mínil Ježíše – „mám křtít?“ A Ježíš řekl: „Jen to udělej, chci to tak!“ A když Ježíš přišel do styku s vodou, zazněl hlas – a teď přijde podle tradičního pojetí – Boží hlas: „Toto je můj milovaný syn, v něm mám zalíbení!“

- V překladu stojí „měl jsem zalíbení“.

- A dále je ještě třeba pochopit, že **je nemožné, aby se Bůh sám dotkl stvořeného**. To platí i pro všechny předchozí příklady.

Tvůrce všeho stvořeného nemůže nikdy se stvořeným přijít do kontaktu. Bůh, Stvořitel, je věčný, zůstane věčný a nemůže se s tím, co předal Kristu, dostat do styku. Jak to tedy bylo?

Jedna z nejvyšších duchovních bytostí byla Bohem pověřena projevit se způsobem, aby se k Ježíšovi dostalo potvrzení. Neboť Ježíš v době křtu potřeboval slyšet potvrzení toho, kdo je, kým v budoucnu bude, odkud přišel a jaký úkol musí splnit.

Boží jiskra není součástí hmotného těla

Každý z nás má v sobě Boží jiskru. Jenže ji nenajdete v nějakém orgánu, kupříkladu v mozkové šišince, nýbrž v duchovní bytosti, v nás. Hmotné tělo Boží jiskru nemá! Bůh nemůže svou Jiskru světla vložit do hmoty. Boží jiskra se sice v nás nachází, ale pouze v duchovní bytosti sídlící ve hmotném těle.

Je to podobné jako s takzvaným pozemským mozkem a „duchovním mozkem“. Orgán, skrze který Boží jiskra a Kristovo světlo pracují, je nástroj, stejně jako je pozemský mozek nástrojem „duchovního mozku“. To je to podstatné!

Jsmo děti Boží. Vy jste nyní ztělesněné děti Boží. Tělo dříve či později odložíte. A přemýšlejte se mnou: Pokud by byla Boží jiskra v těle, pak by, lidsky řečeno, byla s tělem také pohřbena. Ale protože Boží jiskra je v duchovní bytosti, bude existovat věčně.

Pokud lidé používají výraz „já“, mají na mysli tělo. Ve skutečnosti je tělo pro těchto málo let nebo desetiletí pouze nástroj tebe jako duchovní bytosti. Já jako Josef z N. jsem na Zemi nežil dlouho, ale stále Jiskru mám! A budu ji mít věčně, neboť jsem dítě věčnosti. Bůh mě tak stvořil a vás stejně tak. Matka Země vám na krátký čas zapůjčila tělo, které jednou odložíte. Ale ten to čas máte využít!

Nebeská říše je uvnitř vás

Chápete nyní, co Ježíš mínil slovy: „Nebeská říše je uvnitř vás!“? Vy to dnes můžete obsáhnout, tehdejší posluchači to neuměli. Neboť vědomosti kolem tajemství Boží jiskry jim chyběly nebo nebyly dostatečné.

Když na této straně odložíš okovy, nebudeš je nosit na oné straně, tedy v době, kdy už nebudeš člověk, ale duchovní bytost. Jestliže na Zemi napraviš svá pochybení, budeš v nadzemí, a doufejme, že ve světlém nadzemí, od nich osvobozen. Proto nastává bod obratu v myšlení lidí, začnou-li se ptát: Jednám správně, nebo chybují? A pokud si začnou uvědomovat, že je zatížení někdy dohoní.

Když jste se tedy dopracovali ke zjištění, že jste jako čisté duchovní bytosti v důsledku vaší svobodné vůle padli, tak máte za úkol dát to opět do pořádku. Nechat na sebe působit přitažlivou sílu Stvořitele sídlící v Boží jiskře. Jakým způsobem na vás působí Bůh, Tvůrce? Zcela jednoduše: skrze svědomí. Bohužel je u mnohých zasypano, pohřbeno. Nemyslí totiž na druhé, znají jenom to své já, já, já! A co tomu říkal Ježíš? „Pak bude úpění a skřípot zubů.“ Ale vám je dáno dozvědět se tajemství nebes a podle něho žít. A kde existuje možnost dozvědět se pravdy? Kde? U Božích poslů, zde v tomto společenství. Tady u nás se dozvíte mnohou pravdu, která je vám prospěšná. Je užitečné ji pochopit.

Boží poslové zacházejí s životní silou prostředníka co nejšetrněji, aby vám mohli tak dlouho, jak jen to bude možné, předávat z Božího pokladu mnohé duchovní pravdy.

Přednesl jsem vám příklady ze Starého zákona. **To nebyl Bůh, kdo působil, ve všech případech to byl Kristus.**

V Novém zákoně to zase byl vysoký posel Boží, který dostal za úkol při křtu směřovat slova na Krista, tedy Ježíše. Jestliže jsem teď, a to přiznávám, řekl Kristus, pak to není správně. Vy to od sebe oddělujete, a to je dobře! Co tím chci vyjádřit? Dokud byl Kristus člověkem, pak mluvím o Ježíši, a jakmile byl osvobozen ze svého pozemského těla, hovořím o Kristu. Chtěl bych vás proto poprosit, abyste to všichni jasně rozlišovali. To vám usnadní komunikaci mezi sebou i ostatními sourozenci.

Pokud ve vašem tradičním podání u příkladů ze Starého zákona stojí „Bůh“, pak je to vždycky Kristus, jenž plnil pověření Tvůrce. Proč, milí sourozenci? A teď přijde ona zásadní věta: **Protože Stvořitel se nemůže spojit s hmotou. Věčné se nemůže spojit se stvořeným.**

Kristus není Bůh! Kristus je stvoření Boží, a to Jeho první stvoření Boží! Jako první stvoření sice znamenité s mnoha, mnoha výsadami – jako pomazanému králi mu byl podřízen následný duchovní svět Boží – ale Bůh on není. Existuje pouze jeden Stvořitel! A tento jeden Stvořitel je věčný, neomezené „šíře“, velikosti, lásky, a především ochoty pomoci dovést v lásce všechny opět domů. A to je úkol Krista: všechny dovést domů do nebeské říše, k výchozímu bodu, kde byla každá jednotlivá duchovní bytost zasazena.

A ještě jedna myšlenka vzplála. Rozhořela se, když jsem řekl, že Adam a Eva jsou nebeský knížecí pár. Tady je tolik nepravd a nejasností, které vám teď nemůžu vysvětlovat. Ale, a to již víte, odešli s Luciferem. My nyní Lucifera nazýváme Satanem, svůdcem, a Adam s Evou byli Satanem svedeni. Ovšem oni se již skrze hmotu vypracovali a vystoupali až ke svému konečnému cíli. Nesmíte zapomenout, že se to nestalo v lidských časových jednotkách, tedy ne ve stoletích, ale v eonech. Kdo to dokáže pochopit, ten také přijme, že i on se může vrátit za dlouhou, předlouhou dobu ke Stvořiteli.

Vy, to bych rád zdůraznil, jste už ušli velký kus cesty k vašemu budoucímu, věčnému životu. Využívejte čas, rychle pomíjí! To potvrzujeme my všichni, kteří jsme bývali lidmi a žili na této Zemi.

Mám radost, že jsem vám směl přiblížit některé pravdy. Kdo jste, nyní víte, a kam se můžete dostat, víte také. Ježíš řekl jasně: „Následujte mě!“

Když vstal z mrtvých, pak vstanete i vy, jako jsem vstal i já. To jsou duchovní zákony a tyto zákonitosti nikdo nezničí a ani nepřemůže. Neboť je dal Tvůrce a budou působit tak dlouho, dokud se domů nevrátí ten poslední, totiž Satan, který se pak opět začne jmenovat Lucifer, nositel světla.

Ve veškerém měnícím se dění se nic nemůže ztratit a nic nezmizí. Mění se vždy jen šat, ale zárodek vnitřní dokonalosti zůstává.

HMOTA JEŽÍŠOVA TĚLA

Milované dušičky! Ze své duchovní vlasti jsem přinesl s sebou všechno to, co potřebujete, po čem vaše duše touží. Mír ať je s vámi! Děkuji za vaše zkrášlené duše, milé očekávání dnešního setkání a radost z toho, co jste se dozvěděli od Josefa z N. Spotřeboval hodně ódové síly, ale na mě také ještě vyjde.

Co nejsrdečněji zdravím nové sourozence v našem společenství. Hovoří v něm k vám Boží duchovní svět, také jistým způsobem léčí a přiměřeně připravuje cestu, abyste s námi chtěli jít do světlé duchovní budoucnosti. Připravuje pro návrat domů, do krásné sféry, již vy říkáte nebeská říše.

Existují různě stupně, přesto každý váš krok je krokem vpřed, blíž do pravé říše nebes. Tam vás chtějí vaši duchovní průvodci a také já vést. Jste posilováni pro další pozemský život. Odneseťe si dobrou ochrannou vibraci, takže jste stále chráněni. Ovšem za předpokladu, že máte dobré, tvůrčí myšlenky a pocity a konáte-li vhodné činy. Pak se sice vnější potíže od vás neodrazí, ale můžete je snadněji zvládnout, protože my, je-li to vůle Boží, s vámi spolupracujeme.

Dva plátky chleba

Obdrželi jste dva kousky chleba, je to požehnaný chléb obsahující vibrační sílu Krista, jež do něho přešla skrze Josefa z N. Proč dva? Každý z vás má duála! A druhý chléb jste, doufejme, svému duálu věnovali. Nevěřím, že jste to nevěděli. Proto i z tohoto důvodu mělo smysl sem přijít. A pokud je váš duál duchovně výše, pak je tu také. Ovšem chléb nemůže přijmout, to musíte udělat za něho. Tolik toto krátké vysvětlení.

Samozřejmě nemám onu zářivou sílu jako Josef z N. Ale i tak vám můžu sdělit drobné duchovní pravdy a připravit cestu, pokud po ní chcete jít a chováte-li se v souladu s našimi radami.

Také pro ty, kteří z jakýchkoliv důvodů zůstali doma, můžu dát jejich duchovním průvodcům něco s sebou: dobré myšlenky a pomoc pro harmonické soužití. To je něco, co lidé Země málo znají.

Velikonoce jako svátek radosti v Ježíši Kristu

Aby se dostal do kontaktu s pozemskými lidmi a mohl jim předat slovem a skutkem své učení lásky, musel si Kristus přes svou zhuštěnou duši a ducha, smím-li to tak vyjádřit, obléknout pozemské tělo. Bylo připravováno celou řadou předků – po každé to bylo čtrnáct pokolení – to se ostatně můžete dočíst hned v úvodu u Matouše. Čtrnáct od Abrahama po Davida, čtrnáct od Davida až po zajetí v Babylonii a čtrnáct od babylonského zajetí až ke konečným bodům - Marii a Josefovi. U matky Ježíšovy, a to je pro vás velmi poučné, jsou jmenováni jen ti poslední, Jáchym a Anna, neboť tehdy se nezaznamenávala jména předků žen tak jako u mužů. Dnes je to jinak, těšte se z toho!

Ježíšovo pozemské tělo bylo stvořeno z pračástic hmoty. Co tím myslím? Při prvním odpadu vznikla odchylka a po druhém ještě větší. Tehdy vznikla prahmota. Tato prahmota byla přitahována, aby bylo Ježíšovo tělo příslušně fluidálně připraveno.

Později, kdy se na hoře Tábor zjeví Mojžíš a Eliáš, bylo Ježíšovo pozemské tělo rozloženo do pračástic hmoty, a tedy dematerializováno. Tím vznikl stav, kdy mohl být Ježíš zpraven vysokými duchovními bytostmi Mojžíšem a Eliášem o jeho nadcházejícím utrpení. Dozvěděl se podrobnosti, na něž má dávat pozor, aby ho pokušitel nezdolal. Neboť Satanovi bylo v této době již známo, že je na Zemi inkarnován první stvořený, postavený nad ním.

Lucifer odpadl od Boha, protože se chtěl stát prostřednictvím vzpoury první. Poháněn pýchou chtěl kralovat, být pomazaný. Nerespektoval Stvořitele. A nyní špatně žije a jako řvoucí lev se stále snaží ovládat všechny, kteří se mu poddali.

Prvorozený má jistá práva. Pokud se již inkarnuje, pak nelze do hrubé hmoty, jako je tomu na Zemi, nýbrž do prvohmoty. Ta existuje dosud.

Tato duchovní hmota neboli také prahmota byla znovu rozložena v okamžiku, kdy Ježíš na kříži zvolal: „Dokonáno jest! Otče, do tvých rukou odkazuji svého ducha.“ Díky zákonu dematerializace bylo jeho hmotné tělo brzy nato rozloženo.

Aby mohl Kristus podat svým apoštolům, učedníkům a věrným následovníkům svědectví o svém zmrtvýchvstání, muselo být později opět vytvořeno jemnohmotné tělo. To Kristus dokázal, protože již plně vlastnil své síly. Tehdy přitáhl všechny pračástice svého bývalého fyzického těla, aby podal důkaz těm, kteří ho milovali, jimž byl blízký a s nimiž trávil svůj život při předávání učení.

Byli to jeho apoštolové, učedníci a ti, kteří ho věrně následovali. Musel dokázat, že vstal z mrtvých, neboť zvěst o tom, že je uložený v hrobu, se rozšířila daleko. Zmrtvýchvstání muselo být prokázáno. Tím, že se materializoval, mohl komunikovat např. s učedníky na cestě do Emauz nebo při bohatém rybolovu, při němž dal Petrovi, přestože ho třikrát zapřel, „právo opět pást jeho ovečky“. Kristus mu odpustil, milého Petra znovu postavil na stejnou úroveň jako všechny ostatní, jimž řekl: „Shromažďujte se mnou!“ Tehdy byl Petr znovu začleněn do společenství skrze Krista.

I Tomášovi to muselo být dokázáno, protože řekl: „Tomu nevěřím!“, když mu ostatní apoštolové a učedníci sdělili: „Ježíš Kristus vstal z mrtvých!“ „Jestliže se ho nebudu moci dotknout... nevěřím!“ Vy víte, jak je to dál, tradiční podání to vyjádřilo jasně. A nyní přichází sám Ježíš Kristus ke slovu. Když se všichni v plném počtu shromáždili, zjevil se uprostřed mezi nimi a řekl: „Nebojte se! Duch nemá maso a krev, ale já ano.“ A pil a jedl s nimi mnoho jídel. A proto v nich rostlo přesvědčení, že Ježíš vstal skutečně z mrtvých, neboť měl jim důvěrnou postavu. Měl sice stigmata (rány) a mnoho, přemnoho zářivé síly jiného charakteru, než když byl Ježíšem z Nazaretu, ale jeho postava, melodie řeči jim byly známé, také jeho charisma a vitalita byly, jako měl jejich Ježíš. To je přesvědčilo, a tak dostali důkaz, který v nich ještě Kristus upevnil.

Po mnoha dalších důkazech, které zde nemůžu všechny jmenovat, a po radách, které jim dal, je pověřil: „Jděte ke všem...!“ V tradičním podání to znamená: „Jděte do celého světa!“ To je dnes snadné, ale tehdy učedníci nemohli jít všude. Ale pověst, vibrace se šířit mohla. Učení, které dal apoštolům, učedníkům a následovníkům s sebou, se šířit mohlo. Proto pokládal svou pozemskou životní pouť za ukončenou. Poté, co je naučil vše, co byli schopni pojmout, jim dal pokyn: „Následujte mě! Konejte, co já konal! Neboť vy jste ti, které tu musím zanechat, zatímco já půjdu k Otci.“ Vystoupal vzhůru, zahalil ho ódový oblak a jejich oči ho již nedokázaly zachytit. Ale jeho příslib v nich zůstal pevně vryt. Patří také nám i vám: „Jsem s vámi až do konce pozemských časů!“ Neboť cílem Krista je splnit pověření Otce: celé padlé stvoření dovést domů do nebeské říše.

Nebeský Otče, tyto poslední myšlenky Kristovy, našeho krále, chceme následovat poslušně a věrně, čestně a plni lásky. Tys nás poslal, aby se lidé Země dozvěděli slova Ježíše Krista a byly jim vysvětleny pravdy, které tehdy nemohl předávat, protože by nerozuměli. Ale jak Josef z N. poukázal, stále

existují duchovní pravdy, jež mají být oznamovány. Děkujeme Ti, Otče, za pověření, které jsi dal Kristu. A děkujeme i tobě, Kriste, žeš zůstal poslušný i na kříži. A že ve věčnosti jsi poslušen svému nebeskému Otcí!

Nám malým služebníkům zbývá konat totéž: být tobě poslušni po věky věků. Těšíme se na tuto společnou práci! Jsi náš vůdce a my tvoji členové. Pracujeme na tvé vinici pro tebe, pro tebe, abys mohl všechny vést domů k Otcí.

Dej nám, prosím, požehnání, sílu a pomoc, a vyzářuj především svou lásku. Pak mohou pochopit štěstí, jež na ně čeká. Na Zemi ho neznají, čeká však na ně ve světlých nadzemských sférách. Blíž k Tobě, Bože můj!

Rozpoznej v sobě rostoucí vděčnost vůči Stvořiteli. Je to znak rostoucí čistoty tvé duše!

Neexistuje dokonalá rodina. Nemáme dokonalé rodiče, nejsme dokonalí, nebereme si dokonalého člověka a nemáme dokonalé děti. Navzájem si na sebe stěžujeme. Navzájem jsme se zklamali. Neexistuje tedy zdravé manželství či zdravá rodina, aniž bychom se cvičili v odpouštění. Odpouštění je životně důležité pro naše emoční zdraví a duchovní přežití. Bez odpouštění se rodina stává arénou konfliktu a pevností zranění.

Bez odpouštění je rodina nemocná. Odpouštění je způsob, jak udržet duši bez poskvrny, je to očista mysli a osvobození srdce. Kdo neodpouští, nemá mír v duši ani spojení s Bohem. Zranění je jed, který otravuje a zabíjí. Udržování bolesti v srdci je sebedestruktivní gesto. Je to sebepojídání. Ti, kteří neodpouštějí, jsou fyzicky, emocionálně a duchovně nemocní.

Proto rodina musí být místem života, a ne smrti; územím léčení, a ne nemoci; dějištěm odpouštění, a ne provinění. Odpouštění přináší radost tam, kde zklamání a lítost vyvolávají smutek; léčení tam, kde zármutek způsobuje onemocnění.

papež František

JAK PRACOVAT O VELIKONOCÍCH

Na Zemi se smrt Ježíše považuje za vyvrcholení velikonočního týdne a velikonoční neděle, kdy vstal z mrtvých, za vrchol celých Velikonoc. My, duchovní bytosti, ale považujeme za vyvrcholení osvobození. Zmrtvýchvstání pro nás není to nejdůležitější, protože to je Boží zákon. Každý ho vědomě prožije – někdo dříve, někdo později. Co ale Kristus dokázal coby osvoboditel, je vrcholem pro celé Stvoření. V tomto je rozdíl mezi pozemskými a duchovními oslavami Velikonoc.

Osvobození nepodléhalo žádnému zákonu. Boží zákon funguje, ať člověk chce, nebo ne! Osvobození se však uskutečnilo na bázi dobrovolnosti splnění Božího osvobozujícího plánu. Stalo se díky Kristově svobodnému rozhodnutí, pokoře Matky Marie a Ježíšově pevnosti a vytrvalosti.

Osvobození se neodehrálo na kříži, ani zmrtvýchvstáním. Stalo se jen a jen díky souboji Krista se Satanem, vítězství prvorozeného a následném posledním soudu. Toto je duchovní pravda, kterou byste si měli hluboce ukotvit ve svém vědomí a v důsledku toho chtěli svého osvoboditele následovat.

Jak pracovat o Velikonocích

Chci vás ještě povzbudit k následujícímu: Užívejte plně sílu myšlenek. Tu sílu má každý z vás. Použijte ji k tomu, aby nevědomé bytosti pocítily na Zemi velikonoční atmosféru. Vysílejte myšlenky do všech sfér, otevřete nevědomým dveře! Každá z takových vašich myšlenek bude skrze Krista mnohonásobně posílena. Kdo takto myslí, stává se Kristovým kalichem, který jeho Otec neustále doplňuje. Neboť Otec lásky chce opět mít všechny své děti u sebe. Když budete myslet na to, že svými myšlenkami přispíváte k šíření lásky, míru a radosti, tak budete pomáhat i nevědomým bytostem čekajícím na tuto posilující vibraci. Velikonoce jsou svátkem osvobození! Díky Kristově lásce a vítězství se smí nyní všichni vrátit k Bohu, našemu Otci.

Nevím, odkud jsem přišel, nevím, kam půjdu, přesto neomylně vím, že je nade mnou láska, která na mě nikdy nezapomene.

JEŽÍŠ A APOŠTOL PETR

Naši milí sourozenci!

Když jsme v září začali v nové sérii sdělení vysvětlovat, jaký duchovní význam mají Ježíšovy výpovědi, byli někteří z vás trochu skeptičtí, zda jsou ještě v takzvaných evangeliích obsaženy pravdy týkající se smyslu života.

Proto jsme poprosili Josefa z N., aby nám s touto cennou sérií sdělení pomohl. Není totiž snadné slovy vystihnout duchovní podstatu toho, co Ježíš říkal.

Tentokrát jsme vybrali vyjádření, které má dodnes významné postavení v křesťanských společenstvích. Jedná se o takzvanou „moc“, kterou údajně předal Ježíš apoštolu Petrovi.

V oněch dnech se Ježíš zeptal svých učedníků: „Za koho mě považujete?“ Šimon Petr odpověděl: „Ty jsi Mesiáš, syn Boží, zachránce.“ Ježíš se k němu obrátil slovy: „Jsi šťasten a chvála ti, Šimone, synu Jonáše, protože to ti nevniklo tvoje lidské myšlení, ale můj nebeský Otec. Nyní ti s potěšením řeknu: Tvoje jméno je Kephas a to slovo znamená skála. A na skále já chci zbudovat své společenství (neřekl: na skále Petr), takže ani nejsilnější mocnosti temna nebudou schopny získat nad ním převahu. A tobě chci dát klíč k porozumění zákonů panujících v nadzemských sférách:

Pokud si totiž na Zemi vytvoříš pouta, budeš je muset nést i na oné straně; pokud se od pout na Zemi osvobodíš, budeš od nich osvobozen i v nadzemí.“

Pak požádal učedníky, aby v žádném případě nikomu neříkali, že on je Mesiáš.

Tato Ježíšova výpověď znamená tedy něco zcela jiného než lidský tradiční překlad ve znění: „Tobě dám klíče od nebeského království. Všechno, co svážeš na Zemi, bude svázáno i na nebi a vše, co rozvážeš na Zemi, bude rozvázáno i na nebi.“

Vnitřní smysl Ježíšovy výpovědi je v tom, že všechny v pozemském životě získané, rozvinuté nebo neodložené charakterové vlastnosti a základní rysy si

bytost při svém odchodu ze Země bere s sebou do nadzemských sfér, a tedy si je ponechává. Rovněž tak i získané vědomosti a zkušenosti z myšlenek, slov a činů.

V životě na oné straně panuje duchovní základní zákon „stejně ke stejnému“, zatímco na pozemské životní úrovni spolu musí vyjít i protiklady. Moji milí, jak se podle zmíněného zákona – stejný ke stejnému, podobný k podobnému – projevuje Stvořitelova „vyrovnávající spravedlnost“ Boží? Podle tohoto zákona přijde člověk, nyní již opět duchovní bytost, do sféry, která odpovídá jeho stavu vědomí a podstatě a kde žijí jemu rovní.

U zatížené bytosti to může být „předpekli“, temné sféry atd. Náš Tvůrce je však nestvořil pro své takzvané „nepřátele“, nýbrž si je každé lidské dítě – nyní duchovní bytost – samo předurčilo.

Bez poznání či důsledkem velice slabého poznání se tam skrze vlastní utrpení očisťuje; ovšem zavinila si to sama. Ale není to na věky. Projevili-li lítost a je-li ochotna uvěřit v Boha, v jeho lásku a milosrdenství, pak přichází pomoci Boží poslové - misionářské duchovní bytosti. Tím se tento jedinec učí poznávat lásku a dobro svého nebeského Otce a může díky Kristovu činu osvobození s pomocí Božích poslů nastoupit cestu domů.

Shrňme to: Ježíš neudělil „skále“ Petrovi plnou moc „svazovat a rozvazovat“, ale pravda je, že dal Petrově víře tento slib: „Petře, věř v Ježíše Krista, Bohem poslaného Mesiáše – tak to Bůh schválil a mocnosti temna s tím nic nenadělají!“

Nejedná se tedy o osobu Petrovu! Vždyť Petra, člověka, záhy přemohly pekelné mocnosti a on Ježíše pod přísahou třikrát zapřel. Právě člověk Petr ukazuje, jak málo se Bůh může na člověka spolehnout a že nemůže na něm spásu postavit.

Proto také slíbil Ježíš Kristus svým učedníkům a následovníkům: „Budu vám posílat posly pravdy...“

Duchovně zralý, vědoucí čelí nespravedlnostem a ponižováním, aby se nakonec vše změnilo k dobrému, Bohem chtěnému.

LÁSKA KRISTA K JIDÁŠOVI

Milí sourozenci! Cítím opět povinnost poukázat na učení lásky Ježíše Krista a použít z něho určitý úsek, na němž můžete ocenit hodnotu jeho lásky.

Poslední večeře

Jedná se o scénu z Večeřadla, chtěl bych vás tam vzít v duchu s sebou. O něčem jste již podrobně poučeni, já se ale dostanu z mého pohledu k něčemu zvláštnímu, totiž k lásce Ježíše Krista k Jidášovi:

Ježíš a apoštolové neseděli u stolu, ale jak bylo zvykem, leželi u malých stolečků. Mistr ležel uprostřed za jedním takovým. Po levici měl Jana a po pravici Jidáše. Tak přijímali jídlo. Jan měl hlavu nakloněnou k Ježíšově hrudi, zatímco Jidáš nedokázal ani zvednout oči k Pánu a Mistrovi, a ani to nechtěl. Naopak hledal příležitost, aby Večeřadlo opustil.

To Mistra hluboce zasáhlo. Při pohledu na tohoto ztraceného syna se mu draly slzy do očí, věděl, že by pro Jidáše bylo lepší, kdyby se byl nenarodil. Ježíš jako ve filmu jasnovidně vnímal, co se stane: jak se Jidáš kvůli svému ohavnému činu kaje a přitom stojí s provazem před stromem, na němž se později oběsil. Vedle něho stál Satan, aby vzal duši svedeného s sebou do své říše. Při tomto obrazu se Mistr zachvěl a otrásl, neboť věděl, že toto se za pár hodin stane skutečností.

Nadzemí

Milí sourozenci! O utrpení Ježíše jsme vás často poučovali, k tomu teď netřeba nic dodávat.

Navážu na situaci, kdy Ježíš zvolal: „Dokonáno jest! Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha!“

Po těchto slovech se přetrhl životní svazek k tělu a Kristus se stal svobodnou duchovní bytostí. Ve stejném okamžiku opět obdržel svou královskou sílu a královskou moc a získal své plné duchovní vědomí. Stal se tím, za něhož byl kdysi pomazán - králem celého duchovního světa, lidstva, všeho stvoření. Nyní si byl svého úkolu plně vědom.

Jako Ježíš musel na Zemi ve hmotném těle stále odrazet útoky svého protivníka a často v slzách volal Otce o pomoc, aby ho ochránil před odpadnutím.

Ale nad mocnostmi temna zvítězil. To bylo jeho první vítězství, předpoklad pro to, aby mohl splnit i druhou část svého činu osvobození. Pevně věřil, že mu Otec pošle nebeské zástupy a Michaelovy legie. Zástupy andělů ho povzbudily a Michael, Gabriel a Rafael mu dělali doprovod. Byli zde, neboť o něj pečovali už během jeho pozemské inkarnace jako Ježíše.

Ještě než Kristus sestoupil do říše Satana, dal andělům a Michaelovým legiím příkaz zahnat temné duchovní bytosti z povrchu Země.

Mělo to dva důvody:

1. Nebudou již lid trýznit tak, jak mučily jeho.

2. Chtěl i těmto satanským duchovním bytostem v jejich temných sférách, tzv. podsvětí, poskytnout příležitost změnit smýšlení, a pokud by pak vyslyšely jeho hlas a byly dobré vůle, mohly by stoupat s ním.

Podsvětí

Poté, co byly tyto pokyny provedeny, pronikl Kristus dolů do sfér a říší takzvaného „předpekli“, předstupně temných sfér. Do nich Satan neměl přístup, protože se zde nacházely všechny duchovní bytosti, které žily jako bývalí lidé na Zemi a byly věrný Bohu. Nikdo z nich se však nemohl vrátit domů, neboť brána byla zavřená! **Bůh totiž zaručil listinou pánu temna, že nemusí duchovní bytosti, které s ním kdysi šly dobrovolně, pouštět, dokud nepřijde zachránce.**

Po mnoho tisíciletí bylo oznamováno, že zachránce přijde. A jím se stal Ježíš Kristus! Zavládla převeliká radost, touha po něm byla konečně naplněna! Díky tomu byly duchovní bytosti uvolněny a mohly s Kristem odejít. Andělé jim oznamovali, co budou v budoucnu dělat. Mnoho se jich připojilo ke Kristu, chtěly mu pomáhat s osvobozením dalších sourozenců.

Satanova říše

Dosud to všechno probíhalo bez překážek. Když se však Kristus chystal proniknout do temných sfér, tzv. oblastí pekla, objevila se překážka: Obrovské říše byly uzamčeny! Tu u bran zvolal Kristus silným hlasem: „Dejte signál - zatrubte!“ A bylo otevřeno. Když negativní síly - satanské duchovní bytosti uviděly Krista, rozlítily se a křičely: „Chceš nás také ukřižovat, jako jsi byl ukřižován ty?“

Kristus však řekl: „Moje rány jsou i vaše spása! Těšte se z toho a následujte mě! Vstupte do mých řad!“

Proti Kristu a jeho zástupům se postavil ohromný počet duchovních bytostí, ale byly ve velmi krátké době poučeny o tom, kdo zde má moc. Mnozí přeběhli a od té doby bojovali na Kristově straně. Ostatní, kteří druhé trápili a zotročovali, se uchýlili do nejtemnějších satanských sfér.

Kristus přikázal, aby všechny duchovní bytosti, které nevěděly, že on je zachránce, se o tom dozvěděly, takže je pak mohl směřovat do říše svého Otce. Misionářské duchovní bytosti plnily svou úlohu, obdržely od Krista dostatek času, takže nikoho, kdo zde nechtěl zůstat, nepřehlédly.

Kristus, Michael, Gabriel a Rafael se nyní chystali k velkému rozhodujícímu boji. Vibrace temných sfér přešly z tmavě červené až černé na černo-černou. Jen světlo Krista a jeho průvodců tyto sféry osvětlovalo.

Satanova pevnost

Ani si nedovedete představit, jaké překážky museli zdolat, než se dostali k vlastní pevnosti Satana. Tam přebýval on a bývalá nebeská knížata, která kdysi odešla s ním.

Mohutná brána byla zavřena na závoru a zamčena. Neproniknutelná pro všechny, kteří by snad chtěli ven. Neexistovalo žádné ven!

Kristus obrovskou bránu svou silou a silou archandělů otevřel. Udeřil do nich řev, kouř, horko, zatuchlina, temnota a skřípění zubů, zlost, hněv a urážky. Rozloha této říše byla obrovská. A andělé nebes na Kristův příkaz porazili zástupy satanských bytostí. Kristus jim řekl: „Skončete marný boj! Přejděte dobrovolně na mou stranu!“

Ale ony se naopak vrhly do litého boje: na jedné straně na jakési výšině chráněné mnoha neproniknutelnými valy bývalá nebeská knížata, na straně druhé andělé nebes. Satan, vůdce říše temna, neustále rozkazoval: „Bojujte! Jinak vám bude hůř, než se vám vedlo u mě!“

Čím blíže se Kristus, archandělé a andělé nebeských zástupů dostávali k valům, tím více Satanovi stoupenci ustupovali. Tu poznal Satan, že je na řadě on: prvorozený ve stvoření se postaví proti němu, stvořenému jako druhý.

Jidáš

Ale Satan pevně držel v rukou fant. Byl jím Jidáš.

Ježíš kdysi řekl svému Otcí: „Otče, vrátím ti všechny, jen syna zatracení ne! Nyní to však jako Kristus považoval za svůj úkol – osvobodit také ztraceného syna, zrádce, neboť teď věděl, že Satan ho chtěl s sebou jako zástavu.

A tehdy Jidášovi řekl: „Uvolni se od Satana, jestli ovšem chceš! Já ti vše odpustil! Pojď ke mně!“

Jidáš, sice velmi vyděšeného a nedůvěřivého, zasáhla Mistrova láska. Chtěl se uvolnit, toužil být svobodný. Satan ho nechal jít, protože si pomyslel: „Možná pak se mnou nebude Kristus bojovat!“ Domníval se totiž, že Kristus do říše temna přišel kvůli této zástavě.

Kristus předal Jidáše skupině andělů s pověřením: „Dovedte ho do očistné sféry!“ Odpustil mu z celého srdce, ale spravedlnosti svého Otce ho nezbavil, protože zákony Otce nemohl ignorovat. Proto musel Jidáš do očistné sféry a musí tam ještě dnes ledacos ve své duši čistit.

Z toho můžete poznat, jak velká je láska Kristova – jak velká byla a jak velká bude v budoucnu i k vám.

Boj

Nyní nastal boj Krista se Satanem. Proti bývalým nebeským knížatům, která odešla společně se Satanem, bojovali na straně Krista Michael, Gabriel a Rafael.

Satan se třásl, neboť věřil proroctví, které se kdysi dozvěděl: Bude zahnán a bude mu odebrána moc nad říší temna. A vítězství na sebe nenechalo dlouho čekat, neboť síle a moci Boží je vše podrobena.

Podmínky

Kristus vzal do ruky listinu, kterou Otec vystavil do doby, než dojde k rozhodujícímu boji. Změnil ji tak, jak on jako vítěz chtěl: **Každý, kdo se chce dostat z říše temna do říše světla, musí mít do Boží říše volnou cestu a přístup k branám, které dělí říše tmy od říší světla.**

Také vaše těla, milí sourozenci, jsou brány! Každý z vás se skrze ni může jako duchovní bytost vrátit domů. Díky dobrému životu zde na Zemi.

Snažil jsem se vám ukázat lásku Ježíše Krista, informovat, jak se všechno odehrálo. Nyní záleží na vás, zda využijete svou bránu k návratu domů do říše světla, lásky a věčné radosti. Kristus vám návrat umožnil. Využijte toho!

Čím jednodušeji žiješ, čím jsi prostší, přirozenější a milující, tím lépe poznáš pravou vnitřní podstatu své existence.

KDY OD KRISTA DO ČLOVĚKA PROUDÍ SÍLA

Milované dušičky! Ze své duchovní vlasti jsem s sebou opět vzal to, po čem vaše duše prahnou. Touží po svobodě, duchovním pokroku a především po lásce.

Duchovní průvodci, vaši milovaní ochránci, mi od vás vždy předávají síly, abych mohl svůj úkol zvládnout. Ale pokud obdržím vibrace různých kvalit, musím je převést na společného jmenovatele, a to v krátké chvíli nejde. Takže to pro mě nebývá na začátku lehké. Také mi sdělili, že se opět vaše duševní síly rozmělnily, protože jsme nebyli delší čas spolu. Aby tedy sdělení nemohlo být různým způsobem ohroženo, je třeba se nejprve dostat na jednotnou vibraci. Chci vám proto darovat vnitřní duševní klid, onu duchovní sílu, moc a bohatství, které mi dal Josef z N. s sebou.

Proto k vám volám: Darujte sobě a mně harmonickou vibraci vzpínající se k Bohu! To však je třeba opustit to, co se děje venku, co jste prožili, obzvláště rozumové myšlení patřící zevnímu světu! Myšlení směřované k Bohu, vaše čistá mysl je zde zapotřebí!

Protože však slyším od duchovních průvodců, že to pro vás není snadné, povím vám nejprve o mých aktivitách na Zemi. Snad se tím vibrace navýší natolik, abych mohl začít hovořit o hlavním tématu.

Hardus o své pozemské činnosti

Sestra Hirsche založila toto společenství v r. 1948. Mělo zprvu více médií; já se dodnes podílím na jeho práci. Sestra Hirsche díky svým znalostem vydala knihu. Píše v ní: Pán Ježíš Kristus mi bude s vydáním této knihy pomáhat. Z dnešního pohledu musím říct, že její vědomosti byly tehdy, opatrně řečeno, děravé a v knize jsou i chyby. Ale ty jsou v každé knize, když se to vezme do důsledku. Avšak poznání lidí s každým duchovním oznámením, pokud se vnímá čistou myslí, roste.

Po ní převzal společenství bratr Otto; vedl ho dlouho, mělo čtyři média, někdy i více. Společenství se vyvíjelo, počet účastníků byl tak vysoký, že ne

všichni se vešli do sálu. Skupina se stále obměňovala, protože duchovní bytosti a média se časem vracely do nadzemských sfér.

Nyní jste ve společenství vy; má v podstatě ty samé kořeny i cíl, tedy rozšiřování pravd tak, jak je učil Ježíš. Tím je plněn jeho slib: „Budu vám posílat utěšitele, duchovní svět Boží, bude vás zasvěcovat do mnohého, co jsem vám nemohl říct, protože jste na to byli ještě málo vyzrálí.“ Během té doby jsme my, Boží poslové - a že nás bylo hodně - předali mnoho oznámení a ti, co v něm byli dlouho, se prostřednictvím duchovních pravd vyvíjeli, a pokud měli dobrou vůli již na Zemi, pochopili, že ukazují cestu k cíli!

Nás duchovní pravdy učil Ježíš Kristus a pověřil předat vám i nové, aby se šířilo i to, co on tehdy učit nemohl. Připojím myšlenku: „Nebeská říše je ve vás!“ řekl. Kdo jiný tehdy mohl s něčím takovým přijít? Boží poslové během svých oznámení rozšiřovali krůček po krůčku vaše duchovní vědomí tak daleko, že nyní znáte odpověď na otázky: Kdo vlastně jsem? Proč a k čemu jsem zde na Zemi? Všichni, kteří vnímali čistou mysl, odpověď znají.

Pozemské uvažování a myšlení, které si přeje Bůh

Nyní vás chci šetrně připravit na něco, co je pro váš další vývoj důležité: Víte, milí sourozenci, milé děti Boží, že jste padlé duchovní bytosti, stejně jako já. Padlými duchovními bytostmi rozumíme ty, které společně s Luciferem, dnes zvaným Satan, jednaly proti Božím zákonům a odešly s ním do temnoty. Mnozí – někteří ne – jste se opět vypracovali k lidským sourozencům, u nichž Boží jiskra a Kristovo světlo mají schopnost a sílu se prosadit vůči husté hmotě a jejím vibracím, a proto se rozvíjet pro říši světla. Šance vzniká nejenom tím, že nasloucháte Božím poslům, ale také s láskou k bližnímu a k Bohu konáte činy. Díky nim svého cíle dosáhnete.

Je nutné oddělit rozum, pozemské přemýšlení, od čisté mysli, moudrosti. Bůh si přeje, abyste ji rozvíjeli, stejně jako láskyplné pocity a všechno, co vám bylo s sebou dáno k dalšímu poznání. Rozumového myšlení se dotknu okrajově, je určeno pro pozemský život. Nemám nic proti racionalitě, kterou vy považujete za důležitou. Ale uvažujte vždy tak, abyste sobě ani jiným neškodili! Jinak by vám to komplikovalo existenci v temných sférách, kam byste se, pokud máte zatížení v duši silně zakořeněné, dostali.

Předjeme k čisté mysli, stavu, který si žádá Bůh. Kupříkladu modlitba: Jak se modlíš? Vlažně, slovo za slovem, aniž by nitro přitom vibrovalo citem? Nebo naopak? Vidíte! Není modlitba jako modlitba. Ta pravá má tryskat

z nitra, z duše, tak si přeje Bůh. Modlitba nepotřebuje žádnou formuli. Naše Boží jiskra a Kristovo světlo, které ji obaluje, vibraci pravé modlitby přijímají. Čím je modlitba opravdovější, tím větší se dostavuje touha žít tak, abys byl Bohu milý. Taková modlitba tě přitahuje Bohu blíž! Děje se tak přes stupně andělů ochránců, vedoucích vyšších duchovních bytostí atd., až ke Kristu. Existují různé stupně zprostředkování a kvalita modlitby je určitá.

Nyní se vrátíme k rozumu. Ti, co uvažují rozumově, si bohužel často libují **v obviňování**: za to může moje výchova, osud, zděděné povahové rysy atd. Takové argumenty jsou nesprávné. Neboť předtím, než jsi dosáhl pozemského života, sis z velké nebo menší části naplánoval svůj budoucí pozemský život, ovšem – a nyní přijde to podstatné – pokud jsi na to byl dostatečně zralý.

Nezralé lidi poznáte podle vnějších znaků jejich konání, činů, mluvy apod.

Nutnost se rozhodnout

Předpokládáme, že jsi byl dostatečně zralý na to, aby sis na oné straně vytyčil svůj pozemský život - bohužel však jen v hrubých obrysech! Co tím myslím? To, že dané jsou ve tvém pozemském životě pouze **osudové stanice, uzlové události**. Jsou utvářeny tak, abys během nich musel volit, vždyť zárodek svobodné vůle nám Stvořitel vložil do Boží jiskry.

Padli jste hluboko, až na planetu Zemi, ale jako lidé zde už můžete správně uvažovat a díky tomu neustále vlastní chyby opravovat tak, abyste stále kráčeli rovně a přímo k Bohu.

Co znamená osud? To, co jste si vzali s sebou z předchozích životů, z vašich předešlých existencí.

Osud, abyste mě správně pochopili, neformuje charakter. Povaha člověka, vlastně duchovní bytosti, neboť vy jste vtělené duchovní bytosti, je dána jeho kvalitou. Tu dokazují jeho díla, jeho láska k bližnímu a k Bohu. Z nich můžeš usoudit, jak jsi kvalitní. Měl by sis tedy přát: Já, dítě Boží, chci myslet dle Boží vůle, vytvářet bohubíba díla a být ten, kdo svého bližního miluje jak v myšlenkách, tak v řeči i skutcích. Protože toto je znak zralosti určující, zda již může do tebe začít od Krista proudit cenná síla.

Duchovní bytost, která je v lidském těle, musí bojovat různými způsoby. Na Zemi pocit klidu neexistuje. Myriády myšlenek, pocitů a slov krouží kolem každého a atakují jeho vědomí. **Ale čím více myslíš, cítíš a jednáš dle Boží**

vůle, tím více se automaticky oddělují nevhodné myšlenky. Odráží se od tebe, protože jsi vystoupal o stupínek výš tím, žes myslel, cítil a jednal tak, jak si žádá Bůh. V každém vztahu je cenné držet si před očima svůj cíl: dosáhnout vývojového stupně, který na Zemi možný je, pokud se kráčí v šlépějích Ježíše Krista.

Rozumový člověk se rozhoduje podle toho, jaké získá výhody! Nepřemýšlí ale nad tím, jaké to bude mít pro něho následky! Avšak každá myšlenka, každický pocit a čin následky mají! A přicházejí často ve velmi nevhodnou dobu. Toto aktivuje proces zrání. Zda ho zvládne s obtížemi nebo snadněji, to rozhodne kvalita uvažování, jednání a citů, tedy to, zda myslí, prožívá situace a jedná, jak žádá Bůh.

Pokročme dál. Čím více jste napravili svá zatížení - tedy své chyby, chlad, proradnost, neposlušnost proti Božím zákonům, tím více sil můžete přijmout od vyvinutějších duchovních bytostí, neboť oni jsou sourozenci v lásce. A láska je energie největší, protože pochází přímo od Tvůrce. Stvořitel je čistá láska, a proto ji, stejně jako tomu bylo u Ježíše, moc temna není schopna přemoci.

Samozřejmě to pro vás, pozemské lidi, není jednoduché. Každý alespoň v mládí, popř. v útlém věku, rozvíjel jistou žádostivost. Ale lze ji ovládat vůlí. Člověk má svobodnou vůli odpovídající jeho stupni vývoje a může také podle toho jednat. Ale jak jsem řekl, následky nedomyšlí. Pokud se zatímím jakýmkoliv způsobem, musím to napravit. **Čím více jsem se zatížil, čím větších pochybení jsem se dopustil, tím méně energie mám pro jejich odstranění, vymazání, nápravu k dispozici.**

Láska v nejvyšší formě je energie vycházející od Stvořitele. Jednám-li bez lásky, mám velmi málo energie pro vymazání zatížení. Pokud tedy chci ušetřit energii, je třeba dosáhnout svobody. Nemám třístit síly a měl bych jednat tak, aby byly závazky, závislosti, žádostivosti, chtivosti odpojeny, vypnuty. Čím méně se soustředím na vnější svět, ale více na svoje pochybení a snažím se je napravit, tím větší příliv energie můžu obdržet. Není energie jako energie. Síla vůle je u těžce zatížených sourozenců velmi malá. Jsou to lidé stáda, následují své vůdce a na spásu vlastní duše nemyslí. Negativní strana nebere ohled na to, že se lidé potřebují vyvíjet, ona si je chce všechny nadále udržet lapené.

Kdo se chce vyvíjet, musí svou svobodnou – podmíněčně svobodnou – vůli posilovat. Zárodek svobodné vůle je v Boží jiskře a duchovní bytost ji má

rozvíjet. Není součástí fyzického těla! To se odloží, ale duchovní bytost žije navždy dál. K čemu by bylo sílit vůli, kdyby byla ukotvená v hmotném těle? Ty i já, my všichni jsme duchovní bytosti. A naším cílem je všechny síly spojit, aby se dosáhlo cíle.

Moje poslední věta, vy ji zajisté znáte: Práce na sobě je ten nejlepší prostředek pro vzestup do světlých nadzemských sfér. Děkuji za vaši pozornost, Boží ochrana a požehnání ať jsou nadále s vámi!

„Vezměme si například vrabce ve vajíčku těsně předtím, než rozbije stěny svého vzení a vyletí na vzduch. Máme zde plně organizovanou bytost, a přesto ne takovou, jejíž orgány by byly adaptovány na její současné podmínky. Má kosti, svaly a peří v každém ohledu speciálně přizpůsobené pohybu ve vzduchu. Každá část vrabce je utvořena tak, aby byla co nejlehčí, a jeho svaly jsou uspořádány a sestaveny v orgány takovým způsobem, aby dávaly tělu sílu tam, kde jí má nejvíc zapotřebí. Křídla jsou sestavena do takového tvaru, aby rozrážela vzduch a nadzvedávala jej. Vrabec má oči, aby viděl, plíce, aby dýchal, a hrdlo, aby zpíval. Ve skořápce však žádnou z těchto schopností uplatnit nemůže.

Představme si, že by si byl vědom svého stavu, zatímco by si tam ležel ve svém vajíčku, ale neznal by žádný jiný svět než ten, ve kterém by přebýval. Snad by pocítil chuť roztáhnout křídla a rozeznít své hrdlo zpěvem, ale ani pro jednu z těchto činností by neměl žádné vodítko. Kdyby o tom přemítal, jak to dělá spousta lidí, asi by si řekl: „Není tu nic, co by mě uspokojilo či potěšilo; nevím však nic o tom, co je za tím. Tato skořápka je hranicí mého vesmíru. Kdyby se zničila, mohl bych propadnout zkáze nebo se rozpustit mezi ostatní prvky.“

Věříme však, že každá kost, sval i pírkó, každý vnitřní i vnější orgán je pravým prorokem svého budoucího stavu. Víme také, že každé proroctví bývá naplněno. Tyto orgány předvídají jiný svět nevýslovné dokonalosti ve srovnání s oním světem, ve kterém se vytvářely. Prorokují o vzduchu a o světle, o radostných písních a společných letech, o semenech a všelijaké potravě - a každé proroctví bývá splněno do puntíku.“

z knihy o Swedenborgovi

CHOLERICKÝ NEVĚDOMÝ BRUNO

Vaši duchovní průvodci, milí sourozenci, jsou bedliví pozorovatelé každého svěřence. Co bylo na začátku vibračně nesourodé, to mohli díky vaší dobré vůli a mojí prosbě trochu sjednotit. Některé vibrace byly sice stále rozladěné, neboť tito sourozenci nebyli připraveni se povznést na jistou vibrační úroveň, ale jiní se naopak dostali ještě výš, a tím to vykompenzovali. Děkuji srdečně za námahu a snahu, že zde můžeme pořádat setkání tak, jak si přeje Bůh.

Nyní informace pro nové sourozence: v této druhé části setkání sem přivádíme z nízkých sfér větší či menší počet nevědomých duchovních bytostí. Některé již trochu pochopily, jiné méně. Mají vždy mluvčího, který je s nimi ve spojení; jeho vedou misionářské duchovní bytosti. Mluvčí vstoupí do prostředníka a já, Hardus, vystoupím. Pak s ním bratr Josef vede dialog různého charakteru, a jak vše dopadne, nevíme. Proč nevědomé poučujeme, je zcela jasné: Cítíme čistou lásku k bližnímu. Darujte, prosím, těmto duchovním sourozencům vaše pozitivní myšlenky a pocity lásky, aby i ony se mohly vrátit domů do světlých nadzemských sfér; jak vysoko to bude, určí jejich osobní vývoj.

Bratr Josef promluví s mužskou duchovní bytostí a bude dbát na to, aby ostatní duchovní bytosti naslouchaly, případně připravily své nitro pro vzestup. My všichni ve společenství tak přispíváme k tomu, aby se nevědomé bytosti mohly vrátit domů do světlých nadzemských sfér. Poučené duchovní bytosti jsou pak vděčné a vracejí tak, jak zrovna umí a pokud to mohou a smí, mnoho sil duchovním průvodcům. Ti je potom předávají vám.

Děkuji předem za vaše společné působení. Po ukončení rozhovoru se opět vrátím a rozloučím se.

Rozhovor s nevědomou bytostí

V = vedoucí rozhovoru (jménem Josef), D = duchovní bytost

D: Ach, pořád to samé, to samé, honí nás a honí, šlapou na nás, jednou ti, po-druhé jiní. To nechceme! Copak za to můžu, že už nejsem se svou rodinou, můžu za to? No přece nemůžu! - Ale úplně bez viny nejsem. Mnohé jsem prodělal a svou rodinu bohužel pošlapal. A to nebylo dobré! Jinak bych teď nebyl s těmi, kteří mě trýzní a špiní. Jsme taková malá kolonie. Pořád dostáváme výprask, dotírají a trápí nás. Je to strašné! Ale pokud jsem ještě na Zemi ... jsem ještě na Zemi, že? ... Proč jsem tak dopadl? Kdo mi to vysvětlí? A proč jsem tak trápil ženu a děti? A kvůli čemu jsem zde?

V: Smím tě oslovit?

D: Já jsem Bruno.

V: Ano, a já jsem mluvčí skupiny, která ti teď naslouchá. Ty tedy věříš, že žiješ na Zemi? Přece jen o tom pochybuješ, uvědomuješ si, kolik se toho změnilo! Vyprávěj nám ještě něco z tvého života!

D: Kde začít?

V: Kde se teď nacházíš?

D: No, právě teď jsem v jednom – řekněme – světlejším prostoru, než byl ten předtím.

V: Sem tě doprovodili se skupinou stejně smýšlejících.

D: Ano, moji souputníci přišli se mnou.

V: Byl jsi sem uveden, protože chceš svůj život změnit a ti, co žijí s tebou, to chtějí také. Jinak by vás sem nepřivedli, jinak byste zůstali tam, že? Chápeš, že jsi zemřel?

D: No, jistý si tím nejsem.

V: Můžu tě ujistit, že to tak je. Opustil jsi své tělo a přešel do jiného světa a tam přebýváš.

D: To bude mýlka! Moje žena mě tam navštívila, takže musím žít ještě na Ze-mi!

V: Ale nebydlí u tebe, pouze tě navštívila, což znamená, že musí žít jinde než ty!

D: To máš pravdu. Manželka mě navštívila, aby mi řekla, že mi odpustila. Musím být člověkem, jinak by mě nenašla! Podívej se, klepu si na hrud! Jsem člověk!

V: Ne, nejsi. Nyní jsi jen ve vypůjčeném lidském těle. Podívej se na sebe! Jsi v jiném muži.

D: Nemůžu se dívat, moje oči se musí teprve rozkoukat.

V: No, rozjasní se a ty uvidíš.

D: Kdo mi otevře oči?

V: To udělají duchovní bytosti světla. Dojde k tomu s povolením Krista.

D: To je divné, teď nevidím, ale manželku, když mě přichází navštívit, ano. Hm, zajímavé.

V: Právě tě přivedli, vklouzl jsi do cizího hmotného těla a používáš jeho hlasivky pro hovor s námi.

D: Opravdu divné. Ale všechno je složitější, neřekl jsem totiž celou pravdu.

V: Aha, ještě něco dodáš, čekáme na to!

D: Tady stojí náš vedoucí, náš duchovní průvodce, a ten říká, že jsem probodnul svou manželku! Víš to?

V: Teď jsi nám to řekl.

D: To si musíš představit: ta žena přichází ke mně a já! ...

V: Ale ona ti odpustila. Ukázala ti, jak vypadá postoj lásky k bližnímu. Chce, abys jí i ty odpustil a ještě si uvědomil vinu, které ses za pozemského života dopustil. A pak můžeš, budeš-li z celé duše litovat, odejít se svými průvodci do světlejšího světa.

D: Já jako dítě ministroval, věřil v Boha a žil podle toho. Později jsem se však o náboženství moc nezajímal. Pak jsme se vzali, měli dvě děti, já šel do práce, zatímco moje žena... Byl jsem delší dobu pryč.

V: Ona si pravděpodobně našla někoho jiného.

D: To jsi řekl ty! Ale v podstatě máš pravdu. To byl ten důvod, proč jsem jednal v afektu.

V: Rozzlobil ses a ve zlosti ji zabil.

D: Ano.

V: Co se stalo pak?

D: Se mnou? Teď přijde druhá věc. On mě k tomu nutí.

V: Vyprávěj ji.

D: Oběsil jsem se!

V: Byl jsi zoufalý.

D: Jo, to byl!

V: Ale řekl jsi, žeš věřil v Boha, takže víš, že se nesmí zahodit život, který ti Bůh dal.

- D: Ano, máš pravdu. Ale jednal jsem ve zkratu. A když už se mi nedostávalo vzduchu, nějak jsem vystoupil z visícího těla.
- V: To tvoje duše vyklouzla ven. Myslel sis, že bude konec, ale on to konec nebyl!
- D: Měl jsem pocity viny a kolem mě byly jiné než krásné postavy. Vypadaly děsivě. Nadávaly mi, bily, ve jménu Božím mě trestaly. Ve skutečnosti – tak nám to vysvětlili – jsme byli trestáni, bití a zesměšňováni ve jménu Satana.
- V: To byly démonické duchovní bytosti. Satan chce, abys zůstal v jeho říši. Ale ty ses zjevně rozhodl, že se to má změnit. Chtěl bys změnit život. Takže tě tvůj duchovní průvodce, který je vedle tebe, vyzval, abys přišel sem.
- D: Byl jsem jen dělník, moje společenské postavení na Zemi nebylo sice nic moc, avšak odborník jsem byl. Takže jsem se o rodinu dokázal postarat. Ale tamto bych od své manželky nečekal – a ještě méně to, že ke mně přijde a můj čin mi odpustí. Rozumíš tomu?
- V: Velmi tě miluje a chce, abys mohl vést lepší život.
- D: Od misionářských duchovních bytostí jsem se dozvěděl, že na mě čeká.
- V: Ano, ale setkat se můžete, až budeš svého činu upřímně litovat a ukážeš-li ochotu přijmout to, co se pak s tebou zamýšlí.
- D: Právě odčinění mého činu bylo tam v temnotě.
- V: Ano, a teď skončilo.
- D: Doufám. Moji společníci také chtějí pryč, nechceme být pořád bití a poslouchat nadávky, to je strašné! Nedoporučuji nikomu dělat nic zlého, aby se tam pak nedostal.
- V: Lituješ upřímně svého jednání?
- D: Upřímně. Opravdu z celého srdce! Ale já provedl ještě třetí hrůzu! Ještě něco mám na svědomí.
- V: O ní jsi ještě nemluvil?
- D: Jsem napomínán, abych i to vyznal.
- V: A co je to?
- D: Já jsem i svého syna - ale ne, jak myslíš - já ho zbil tak, že mu zchromla pravá noha.
- V: Proč jsi to udělal?
- D: V afektu, měl jsem zkrat.
- V: On za nic nemohl!

- D: Ale držel s matkou! A já na to žárlil! Rozumíš rozervanosti, kterou jsem v sobě cítil? Nevěrná manželka a syn drží při sobě! Byl jsem v amoku, když jsem to spáchal. Svého milovaného syna jsem přetáhnul holí po páteři tak silně, že se stal invalidou. To mě taky bolí!
- V: On je nyní zde s tvou bývalou ženou. Jsou tu oba a chtějí, abys upřímně litoval a šel s nimi.
- D: Myslíš, že mě vezmou s sebou?
- V: Ano, pokud budeš upřímně litovat a Boha prosit za odpuštění, pak to bude dovoleno. Zeptej se svého průvodce!
- D: Nemůžu se stále zbavit výčitek, protože mi nepřetržitě nadhazovaly ty viny. A ty mi tolik pomáháš! Tvá slova mi stále zní v uších, ačkoliv nejsou mé, to už vím, protože jsem se prohlížel. Už vidím vše kolem sebe, ale necítím se dobře. Rozumíš tomu?
- V: To je dobré znamení, lituješ, jsi nešťastný kvůli tomu, cos provedl.
- D: Ano, to jsi vystihl.
- V: Chceš-li, aby se to změnilo, tak si řekni: Co mi uloží, abych odpykal, to přijmu. Pak se ti může pomoci.
- D: Kolik já jen dostal ran, vytrpěl potupy, výsměchu, pošklebků a porážek!
- V: Už to neřeš, zapomeň na to a hleď dopředu!
- D: Dívejme se vpřed! Vpřed, ano. Ale i pro ostatní bych chtěl, aby získali svobodu a nemuseli zůstat tam dole lapeni. Prosím i za ně – pomozte také jim! Už se v tomhle těle necítím dobře... (radostně a rozrušeně:) No ne! Frído, ty jsi tady! Moje Frído! A můj syn Erwin! Erwine, co jsem ti to udělal, co jsem to jen způsobil! Manželka si to zasloužila, to ano, ale tobě jsem ubližovat neměl.
- V: Takže je v tobě přece trochu pomsty. To však nelze. Odlož ji! Řekni, přijímám, co mi patří, a všem odpouštím.
- D: Ach, Frído, odpusť mi! Snášel jsem rány, mlátily mě holí kvůli tomu, co jsem provedl. Ale Erwina, toho je mi moc líto. On je teď sice, jak vidím, pěkně statný, hodně vyrostl. (vyčítavě:) Ale tebou to začalo, víš to? Kdybys nebyla..., nebyl bych takový!
- V: Nesmíš se odvolávat na oko za oko, zub za zub, to nejde!
- D: To mi řekl i ten dobrý misionářský bratr, že to tak nejde! Prominout, respektovat se v lásce navzájem – pak je možno stoupat. Proto lituji. Mám takovou radost, že je tu Erwin! Frído, s tebou si to urovnám a pak už to půjde jen nahoru. Otče lásky, Stvořiteli, Kriste a všichni, kteří jste

mi pomohli, děkuji, děkuji vám! Řeknu však ještě toto: Pomozte prosím i mým kamarádům, pomozte téhle skupině. I oni musí snášet bití a urážky, protože udělali něco podobného jako já. Ach, to jsem rád, že jsem tíhy zbavený. Frído, zase tě vidím! Erwine, my jsme staří... (a duchovní bytost přitom opouští vypůjčené tělo média.)

Milované dušičky! Nyní jste společně pomohli odložit těžké zatížení bratři a dalším sourozencům. Za to vám děkuji. Mám radost, že hlavně noví sourozenci mohli prožít akt čisté lásky k bližnímu, kterým my všichni pomáháme bývalým pozemským lidem žijícím ve větší či menší temnotě. To aby se stali čistšími bytostmi.

Rád bych zejména novým sourozencům připomněl, že ne vy sami jste našli cestu sem. Byly to síly vašich duchovních průvodců, které vás přivedly do této skupinky stejně smýšlejících.

Všichni jste spojeni se svým duchovním průvodcem tak dobře, jak silně se mu dokážete otevřít. Může k vám mluvit přes svědomí, může však působit i inspirativně, jestliže jste se už na něj pozitivně naladili a vyvinuli.

Příští setkání povede nejvyšší vedoucí naší skupiny Josef z N. Prosí, připravte si chleby, aby do nich mohl nechat proudit přímé Kristovy síly a vy je pak z nich mohli postupně přijímat. Je to trochu komplikovaný způsob, ale je to prostě možnost, jakou se k vám tato účinná duchovní energie dostane. Budeme samozřejmě přítomni i my, Boží poslové, duchovní průvodci, mnoho duchovních přátel. Přijdou s námi také bývalí pozemští příbuzní a známí, kteří zde nebo v minulém společenství našli cestu a po ní dosáhli svého cíle: vnořili se do života ve světlých nadzemských sférách.

Jestliže hovořím o světlých nadzemských sférách, tak jde vždy o ty, které můžete bezprostředně dosáhnout. To není to, co lidé jiného věřícího společenství nazývají nebe. Sice by se tomu tak mohlo ve srovnání s pozemským bytím říkat, ale přesto je ještě veliký rozdíl mezi takzvaným nebem a světlými sférami světů. My se však rozhodně chceme zasadit o to, abyste mohli přes duchovní pravdy, které zde oznamujeme, a díky vaší dobré vůli do těchto světlých sfér vstoupit. A abyste nejednali v afektu jako tento bratr a ostatní sourozenci a nemuseli dolů – symbolicky řečeno – do oblastí, kde žijí jim podobní.

Temné mocnosti mají samozřejmě radost, pokud dokážou jednoho či druhého vytrhnout ze společenství, jsou velmi rády, když jim otevrou ústa, aby je nechaly rozšiřovat nepravdu o našem seskupení. Tito sourozenci pak musí nést následky. Neboť my zde neděláme nic jiného, než co Ježíš Kristus přislíbil. A co činili po dobu 350 let i původní křesťané, než světské síly tomu učinily přítrž.

Marie, Matka Ježíšova, má mnoho skupin. Dostávají sice neustále oznámení, dary, poselství – ale jsou uzavřeni v malých, větších či velkých skupinách! Rozšiřování pravd, jako je zde, tam není, protože to odmítá nejvyšší vedení onoho společenství.

Chceme pod vedením Josefa z N. a na popud Ježíše Krista pokračovat v naší práci. Bude-li nám bráněno, a sice násilně bráněno negativními silami, nemůžeme už setkání pořádat. Ale ani pak vás nechceme nechat samotné. Proto moje rada všem: Držte pospolu, nechodte s nepravdami na veřejnost. Pravdy můžete předávat dál. Pak na vás, ani sem na nás nikdo z vnějšku nemůže. Jinak by toto místo předávání muselo být zavřeno. Negativní síly se neustále snaží způsobit rozpad, dosud bez úspěchu! Byla by pro vás škoda, kdybyste se dál nedozvíдали pravdy. Bohatší o duchovní pravdy se snáze dostanete do světlých nadzemských sfér, v nichž se již dozvíte další a kde budete konfrontováni s Boží láskou způsobem, který na Zemi ještě není zcela možný.

Děkuji za pozornost a přeji vám, aby mnohé ve vašem vědomí zůstalo zakotveno. Je to část pravd, protože plnou pravdu sám neznám.

Nebeský Otče! V duchu a pravdě se Ti klaníme, v duchu, tedy v Boží jiskře a v Kristově světle, je naše vibrační hladina, v níž Tě smíme uctívat, a to tak, jak jen umíme. Děkujeme ti, Kriste, že nám poskytuješ nekončící lásku a milosrdenství našeho Tvůrce.

Zemi postihla temnota, sice se nechává od nás, malých duchovních bytostí, ozářit, ne však zahnat.

Pane Ježíši Kriste, tobě je dána od nebeského Otce veškerá moc. Pokud nastal čas, zažeh temnotu a my ti přitom posloužíme v lásce a vděčnosti.

Milá Matko Marie, v našem společenství máš také zvláštní místo, přestože už tu není médium, skrze něž můžeš působit. V minulosti jich tu bylo mnoho, skrze které jsi mohla konat. Milujeme tě! Rozprostři, prosím, svůj ochranný plášť přes všechny své děti a dej nám, malým duchovním bytostem, sílu a pomoc.

Také Josef z N. nás podporuje, abychom vás jednou viděli šťastně sedět u stolu tam v nebeské říši.

Amen.

Miluj mnoho! Mluv málo! Neřid' nikoho! Usiluj o vše Bohem chtěné!

Podobenství o malé svíčke a majáku

Stmívalo se.

Jistý člověk vzal maličkou svíčku a začal s ní vystupovat po dlouhém točitém schodišti.

– Kam jdeme? ptala se svíčka.

– Nahoru na věž, abychom posvítili lodím na cestu do přístavu.

– Ani jediná loď v přístavu přece nemůže vidět moje světlo, namítla svíčka.

– I když tvůj plamínek není velký, řekl člověk, hoř jenom dál tak jasně, jak dokážeš, a ostatní nech na mně.

Za tohoto hovoru došli až na vrchol schodiště, kde stála veliká lucerna. Za pomoci malé svíčky člověk lucernu zapálil a brzy velká naleštěná zrcadla za ní začala odrážet paprsky z malé svíčky a její světlo se rozšířilo na míle daleko a široko po moři, svítilo na cestu lodím i poutníkům.

Stejně jako malá svíčka nebo pouhá zápalka mohou zapálit veliký oheň a ukázat cestu stovkám lidí, tak i malý plamínek tvého duševního tepla a dobrého příkladu může zásadně změnit život, pohled na svět a osudy lidí, dokonce i když ty sám si to ještě v plné míře neuvědomuješ.

Buď prostě světlem dne pro lidi kolem tebe jako ten malý maják, který s radostí přiváděl lodě do bezpečí přístavu.

Majáky neběhají po celém ostrově a nehledají loď, kterou by mohly zachránit, prostě stojí a svítí. Není třeba se někam hnát, buď prostě lidem kolem sebe světlem.

www.pronaladu.cz

OBKLOPUJE NÁS DVOJÍ SVĚT

Milí sourozenci!

Dnes začnu slovy Ježíše Krista: „Světlo září v temnotě, ale temnota ho nepoznala, nepochopila...”

Tento jeho myšlenkový pochod si osvětlíme.

Od nás už víte, že světlo má neomezenou sílu nad temnotou. O tomto přírodním zákonu se každý člověk, který chce přemýšlet, může přesvědčit. Jen ten, kdo hledá Boha, porozumí: „Hledejte a naleznete...”

Kristova nauka o lásce je čistá, neodporuje si, jasně sděluje smysl bytí a jeho účel. Žádná z pozemských nauk tyto atributy nemá, proto je všechny převyšuje. Chci podotknout, že existují i jiná vyznání nabízející hledajícím Boha oporu a pravdu v dnešním pohnutém žití. Ale nezfalšovaná nauka Ježíše Krista dává všem hledajícím záruku, že najdou nesmrtelné vyšší já, věčný život a správný vztah ke Stvořiteli. To je pro budoucnost každého rozhodující. Ježíš rovněž řekl: „Je vám dáno znát tajemství Boží říše.“ Dostane ho ten, kdo si z jeho nauky lásky bere ponaučení. Zjistili jsme, že hledajícím zcela stačí jednoduchá Ježíšova nauka k tomu, aby v sobě dokázali jeho výpovědi uskutečnit. Dělejme to a pak máme Boží říši jistou.

„Co Boží říše je?“ Náš budoucí a věčný domov. Ježíš učil apoštoly, že Boží říše, tedy tzv. nebe, má mnoho různých jemnohmotných sfér. Ponořme se nyní do dalších jeho slov: „Nebeská říše je ve vás.“ Nitro vám napoví, že tato říše je původním stavem bytí.

Život na onom světě nemůžeme považovat za život v budoucnu a pro dnešek uzavřený. Když se nám podaří odpoutat od přijatých schémat, pak nás již nyní obklopuje skutečnost časové a prostorové nekonečnosti. Jen je třeba najít vnitřní klid k duchovnímu přemýšlení o vás samých a dvojím světě, který vás obklopuje. Onen svět s jemnohmotnými sférami má i svůj protiklad, rovněž ten má různé stupně. Kde jinak by byla Boží spravedlnost? Nastává nejpozději v okamžiku, kdy duchovní bytost odloží hrubohmotné tělo. Jak se zaseje, tak se sklízí. Člověka krácejícího životem ve smyslu Božím

„Bůh odmění“, zatímco druhý, co zvolil jinou životní cestu, si připravil jiné působiště. Pamatujme – Bůh netrestá! Touto úvahou dospějeme k jasnému závěru, o němž hovořil i Ježíš: „Miluj Boha nade vše celou svojí silou a chtěním a bližního svého jako sebe sama!“ Tento jeho výrok má trvalou platnost.

Chci vám váš příchod na nebesa vysvětlit ještě jinak. Vraťme se k vašemu pozemskému životu. Každý si v každém okamžiku buduje svůj osud. Ten mu přináší buď jeho vlastní štěstí, nebo ho zamotá do vlastních zátěží. Duchovní vývojové zákony nedovolují žádnou výjimku. Stvořitel dal do každého z vás zárodky lásky, svobodné vůle a moudrosti a ty mají růst. Proto je každý zodpovědný za vlastní myšlení, konání, chtění či odmítání.

STEREOTYPY LIDSKÉHO MYŠLENÍ

Vaši duchovní průvodci mě prosili: „Promluv zase jednou o lásce!“ Namítl jsem: „Víte, že takových příspěvků už bylo mnoho!“ „Ne,“ odpověděli, „prosíme tě o to! Z tvého pohledu je to pokaždé trochu jiné!“

Dávejte tedy pozor, neboť první větou by mohl být můj příspěvek hotov: Spiritualita má znamenat aktivní lásku. Už jste to někdy slyšeli? Myslím, že ne.

Začnu tímto:

Bůh je láska sama a koná pouze lásku. Proto chce i od nás, abychom se lásce neustále učili!

A teď bych mohl s mým pojednáním skončit. Protože všichni, kteří jsou podobné vibrace jako já, to vědí. Žijí na duchovním vibračním stupni, kde mohou slovo Bůh pojmout zcela jinak než vy. Jsou osvíceni, šťastni, harmoničtí směrem blíž k Bohu a být s ním zajedno.

Působení aktivní lásky

Cítím ale povinnost vám vaši matnou a slabou pozemskou řečí tuto vibraci přiblížit. „Láska v akci, aktivní láska“ je široký pojem: Láska k vnitřní svobodě. Láska k jednotě se sebou. Láska k jednotě se všemi bytostmi. Láska k jednotě se Stvořitelem.

Kdo takto miluje, je si také vědom své zodpovědnosti vůči všem. Život je pro něj láska a láska je pro něj život. Kdo si takovouto lásku přeje, nechť ji začne ze sebe dávat, neboť se mu opět vrátí. To je kosmický zákon!

Tím, že milujeme, záříme. Kéž byste to mohli vidět: Barvy překonávají i duhu! **Aura takového člověka je přeplněna barvami duhy.** Aktivní láska prosvítí vše! Usnadňuje snášet životní strasti, aniž by člověk zahořkl, motivuje je k vyšším cílům a pohání duši k nebesům.

Člověk takto žijící se má oprostít od všech myšlenek zabývajících se malým já. Takovou bytostí byste se mohli stát i vy následováním Krista. Já k nim patřím, jsem na vibračním stupni ne dle teorie, ale díky aktivní milující povaze. Ti, kteří v sobě aktivitu lásky cítí, už jinou cestou nejdou. Už se neptají „proč, jak, na co?“ Jen dávají a pomáhají všem sourozencům, kteří takto ještě nežijí. Teprve takovou aktivitou se láska stane pravou, neboť znamená vazbu na Stvořitele. Kdo miluje, koná podobně jako On! Aktivně žitá láska je nejsilnější síla univerza.

Aktivní a vědomé předávání lásky v denním životě

Když se zaměříme na jednotlivé vibrační stupně, tak vy se v tom, který vládne v našem společenství, cítíte dobře. Zde duchovní svět odstranil veškeré překážky. Tady to vypadá, že je jednoduché aktivně láskou žít! Představte si ale běžný denní kolotoč – v něm tento stav není běžný. A přesto i zde se setkáte s milujícími lidmi - pokud ovšem vy sami aktivně milujete.

Aktivně vědomé myšlení

Je hezké, že si dáváte předsevzetí pro denní život. Každý si však vytváří aktivní lásku dle myšlenkového schématu, takové šablony, podle níž je zvyklý uvažovat. Ale každá šablona znamená určitá omezení. Navíc nemáte osobní zážitky, takže nemůžete pravou svobodu lásky chápat či jí porozumět. Láska a život jsou pro aktivně milujícího jedním. Podobné je to i s láskou a svobodou. Proto se uchte aktivně myslet! To je moje poselství, které vám chci nechat.

Jak se naučit aktivně vědomě myslet?

- Tak třeba myslet na Boží jiskru druhého: září. Nezaměřujte se na to, jak se váš sourozenec vyjadřuje či jak vypadá.

- Braňte se při pohledu na nemocného myšlenkám: „Dostihl ho jeho osud.“ Vidíte, toto je jedna ze šablon vašeho uvažování. Ale ani naříkavý soucit s takovým člověkem není správný. Pravá je aktivní láska! Kdo se do nemocného dokáže vcítit, pozná, co aktivní láska je.

Budete-li takto žít, nebudete chtít nikomu škodit ani ho omezovat. Po-
daří-li se vám někomu pomoci a cítíte vnitřní radost, aniž byste se s tím mu-
seli pochlubit, pak jste pochopili cípek toho, co se vzdáleně podobá Bohu.
Podle kosmického zákona vás to bude duchovně obohacovat, což vás bude
pobízet k další aktivní lásce.

Ach, stále myslíte ve hmotných šablonách! Někteří si pomysleli: „Oboha-
ceni i ve hmotě?“ Říkám vám: Bůh si nenechává nic darovat! Pokud budete
pomáhat aktivní láskou, bude vám pomoženo i ve hmotě. Znáám vaše myš-
lení, milované dušinky, proto si neberu servítky.

Člověk se nenaučí aktivní lásce, když bude uvažovat jen rozumově.
S duchovní silou lásky je spojeno myšlení srdcem, to je také symbolem lásky.
Ale pouhý symbol! Aktivní lásku byste měli praktikovat, aby to nebylo jen
symbolické! Zničte šablonu uvažování, nechte vstoupit aktivní lásku, ta vás
navíc ochrání před negativním myšlením.

Myslíte si snad, že všechny myšlenky, které se vám honí hlavou, jsou
vaše? Jen asi 12 procent – samozřejmě s určitými rozdíly – vychází z vás.
Ostatní jsou buď od Bohu věrných bytostí stojících vedle vás, nebo od nega-
tivních sil. Rozlišíte je díky vědomému životu. Buďte aktivní nejen navenek,
ale především v nitru – zde se nachází vlastní život a pravá láska, kterou do
vás přivádí Stvořitel prostřednictvím Boží jiskry. Chrání vás, uzdravuje od
špatných šablon myšlení a dává sílu Stvořitele, který chce všechny mít u sebe
zpátky.

Je tedy třeba se osvobodit od starého stereotypu myšlení, protože vás
nutí přešlapovat na místě a nepouští dál.

Vkládám vám mír do duše, můžete ho použít jako šablonu mé lásky
k vám.

Žít znamená milovat Boha a milovat znamená žít v Bohu.

J. z N.

POCHOPENÍ BOHA A SOUČASNOST

Milované dušičky. Zdraví vás opět váš duchovní učitel, přinesl vám duševní mír - onu duchovní sílu a moc, kterou vám Země dát nemůže. Je to kousek naší duchovní domoviny – přebývá v ní mír, pocit sounáležitosti, tolerance, láska, něha, harmonie. Kdepak se v současné době ještě na Zemi nacházejí? My jimi žijeme a rádi vám je darujeme. Uchovávejte si je, protože jen z nich můžete čerpat sílu.

Opět děkuji za vyzdobené duše a milé květinové dušičky. Co je pro ně hezčí než žít k oslavě Boha?

Odpad od Boha přinesl zatemnění mysli, a tedy intelligence, roztržštění sil a zatemnění fluida. Bůh nám dal tyto atributy: lásku, moudrost a svobodnou vůli a máme je rozvíjet až do dokonalosti. Výsledek každý vidí sám. Na Zemi nemají Boží zákony respekt, protože mysl má člověk zatemněnou. Ale způsobil si to sám. Sílu nesměruje cestou, která je důležitá, tedy dostat se blíž k Bohu. Kolik sil nasazuje ve svém denním životě? Silami plýtvá, a má-li něco udělat pro Boha, vůli má slabou. Lidstvo věnuje pozornost hmotě, využívá ji k negativním účelům, a tak se na ni víc a víc váže. Ale Bůh pravil: „Nevažte se tak na hmotu, protože v nadzemských sférách vám to budou pouta k hmotě komplikovat.“

Vše, co zde existuje, je vlastnictvím Boha, i vy! Pochopíte-li to, dojdete k závěru, že egoismus je zbytečný. Talenty, které nám dal Bůh, máte rozvíjet pro nebeskou říši. Když vše patří Bohu, proč někomu závidět? I on má jenom to, co mu Bůh půjčil. Toto znamená pravé pochopení Boha.

Máte znát pravdu a mít jasno.

Kupříkladu přikázání: „Nepokradeš, nemáš krást.“ Když tak jednáš, okrádáš Boha! On to přece druhému půjčil! Uděláš-li to, budeš to muset napravit. Bůh je totiž absolutně spravedlivý. Chápete, že za jakékoliv situace v životě vždy narazíte na Boha? Škodíš-li přírodě, ničíš-li ze škodolibosti hmotu, pak si uvědom, komu patří. Satan to zakazovat nebude, naopak našeptává, že když vám to dělá dobře, máte v tom pokračovat. Chce vás tím nechat porušovat Boží zákony. My vás od toho naopak zrazujeme. Nyní chápete, co mínil Pán výrokem: „Co jsi způsobil mému nejmenšímu, mně jsi učinil!“ Mnozí namítnou: „Ale Kristus není Bůh!“ Je to tak. Ovšem Kristus také řekl: „Byla mi

dána veškerá moc na nebesích i na Zemi!“ Tím se stává ve hmotě i mimo ni ochráncem zákona lásky svého Otce.

Je důležité o tom hovořit. Nemá tedy cenu někoho upřednostňovat nebo být vůči chudému člověku tvrdý. Když mu nepomůžeš, škodiš sobě. Pak i Bůh odtaáhne z tebe svoji ruku. Každý jsme strůjcem svého štěstí. „Budte dokonalí jako můj Otec v nebi!“ říkal Pán.

Další příklad pro lepší pochopení Boha: „Miluj Boha nade vše a bližního jako sebe sama.“ Jedno si ale uvědomte: Bůh nikdy neříká „musíš“, říká vždy „máš“. On totiž respektuje svobodnou vůli. Kdyby to nedělal, už dávno by řekl: „Mé dítě, jdeš do záhuby, temníš, budeš trpět bolestí, vidím to dopředu! Stůj! Nemohu tě nechat, abys...“ A vy byste pravděpodobně nebyli na Zemi a neposlouchali zde. On ale nezasáhl, miluje vás bezmezně na rozdíl od Satana, který vás chce ovládat, pokoušet, svádět a vlastnit.

Jeden ze stovky národů držel pojem Boha vysoko – byli to Izraelité. Z jejich národa se zrodili velcí proroci a mudrci. Ale ne všichni Ho uznávali a ve vtělení Ježíše ne všichni rozpoznali mesiáše. Ti první se stali nádhernými bytostmi onoho světa, ti druzí dodnes žijí ve sporech, válkách či v nouzi. Nechci dále hovořit o tom, co se s nimi stane, ale i jim Bůh nechal jejich svobodnou vůli.

Jak to vypadá dnes v křesťanských konfesích? Opět příklady:

Portugalci: Když byli kdysi mocní, strhli na sebe v místech, která napadli, moc a nadvládu. Španělé – nezničili duchovní kultury kvůli zlatu? V říši Inků zničili to, co by jim bývalo pomohlo k duchovnímu vzestupu. Anebo francouzský národ – kolik krve prolil, kolik válek vedl a způsobil? Ale i další národy – Sasové, Němci - co vše si na sebe naložili! Bylo v té době pochopení Boha správné? Nebo potlačovaná svoboda polského národa. Ani Seveřané v 30leté válce nebyli lepší. A tak se dostávám k současnosti. Co vám mám, milé děti, říci? Jsme v myšlenkách v krizových oblastech, prosíme a modlíme se k Bohu, aby od Země svoji ruku neodtáhl. Opakuji, víme, že je pro vás těžké Boha správně pochopit. Proto se mnozí ptají: „Proč to všechno Bůh připouští? V budoucnu možná třetí světovou válku. Proč?“ Protože máte svobodnou vůli, moji milí, protože tak chcete. „A proč Bůh nezasáhne?“ Protože nejdřív musí být smazán důvod vzešlý od lidstva, a to opět lidmi samotnými. Ale Bůh je shovívavý.

Takže jste poznali, že i v křesťanských zemích, jak je nazýváte, byla vždy moc ovlivňována Pánem hlubin, rozdmýchávány nesváry, že právě ti z nejvyšších civilizací zavinili většinu válek a krveprolití.

Už rozumíte, proč to takhle dnes na Zemi vypadá? Každá příčina nese důsledek.

Schází vám pochopení Boha, pravda o Něm, ale pouze skrze Něj můžete správně uvažovat a dokázat se vracet k Němu. Vše ostatní je mrhání sil, uzamčení vědomí vůči Bohu a příchod zkázy. **Dokonce pouhopouhou souhlasnou myšlenkou na válku se člověk na ní sám podílí.** Buďte si toho tedy stále vědomi a prostě Boha o mír. Jděte příkladem a uvědomujte si, že Bůh je vlastníkem všeho a že ze všeho se musíte zodpovídat! Pouze Kristus může Zemi zachránit, lidstvo už toho není schopno. Rozumíte? Jde o vás o všechny!

Předávám vám duševní mír, udržte si tuto harmonii, jistotu zázemí v Bohu, které vám umožní pohled do zákulisí zemské scény. Jak k němu budete přimknuti, tak bude po věky věků stát při vás. Mír budiž s vámi.

Na Hospodina slož svoji starost, postará se o tebe a nedopustí, aby se kdy spravedlivý zhroutil.

Žalm 55,23

Mnozí z vás se nevědomky přizpůsobí energiím lidí, s nimiž vejdou do styku. Pravděpodobně jste velmi citliví na nálady druhých a máte schopnost cítit širokou škálu pocitů.

Až budete příště s lidmi, všimněte si, jestli se náhodou nevědomky nepřizpůsobujete jejich energiím. Když mluví rychle, nezačínáte zrychleně dýchat? Mluvíte také rychleji? Když jsou lidé v depresi, potlačíte své pocity radosti a připojíte se k nim? Když jsou lidé rozzlobení, nestane se, že se najednou také zlobíte?

Začněte tím, že si budete hlídat svůj dech, protože ten přizpůsobujete možná jako první dechu lidí, s nimiž jednáte. Takové nevědomé přizpůsobování dechu je jedním z důvodů, proč se otevíráte jejich myšlenkám a pocitům, které sami nechcete mít.

Dýchejte pomalu a klidně. Tak se snáze udržíte ve svém středu a vnitřním klidu.

podle www.andelskydenik.blogspot.cz

VIZUALIZUJTE SI BOŽÍ JISKRU DRUHÉHO

S velkou radostí smím u vás oslavovat Velikonoce. Dnes chci promluvit o tom nejcennějším, co v sobě každý nosí. Je to drahokam, plný energie, lásky a moudrosti – Boží jiskra.

Vy ho nevidíte, ale uvědomte si, když s někým hovoříte, a obzvláště když dotyčného zahrnujete nemilými myšlenkami, že i on tento drahokam má! Zajisté, není zcela čistý, zářivý, ještě se nemůže ukázat v ryzím stavu, ale nezapomeňte – je jako neobroušený diamant – ale diamant to je!

Proto ho v každé bytosti hledejte - tuto Boží jiskru, skrze niž neustále proudí Boží láska, zdroj síly.

Ježíš ji samozřejmě v každém viděl, proto měl blízko k lidu, což farizejové kritizovali. A vy? Jak vy smýšlíte při pohledu na sešlého zbídačelého člověka? Nacházíte v sobě k němu lásku a soucit? Pokoušíte se ho pochopit?

Na jedno vždy dbejte: neodsuzujte ho! I on nosí v sobě jiskru Jeho lásky!

Věřte v tento drahokam. Vizualizujte si ho! Pak budete věřit v Otce, na lásku a dobro. Země je zahradou lásky, nezapomínejte na to. Zahrada je však vystavena i povětrnostním podmínkám – bouřím, krupobitím, slunci, větru. I vy je prožíváte. Neztrácejte však odvalu, stále pamatujte na svůj drahokam.

To vám klade na srdce vaše sestra Terezie od Dítěte Ježíše.

Nech působit lásku. Buď upřímný, opravdový a milý v situacích, které tě potkávají.

Pak ti, co usilují o tvoji duchovní smrt, tě nemohou k odpadu od Boha svést.

ČISTÝ DUCHOVNÍ SVĚT A JEHO POZEMSKÉ SPOLEČENSTVÍ

Boží požehnání nechť je s vámi!

Pane Ježíši Kriste, prosíme tě o tvoji ochranu a požehnání. Zahal tuto komunitu do světla tak, že ho žádná temnota neporuší. Pak mohou tito lidé otevřít svá srdce pro tvoji lásku, moudrost a pro vše, co přinášejí tvoji služebníci. Pane, buď s námi se všemi!

Moje milé děti. Jste připraveny vše, co uslyšíte, vstřebat do svých srdcí? Nebude toho málo. Otázky, které máte na srdci, budou zodpovězeny. Pochybnosti, jež ve vás vzklíčily, se mohou rozplynout a vy odsud můžete odejít se slovy: Dnes jsem dostal odpověď a zbavil se těžkostí.

Budou také mezi vámi průběžně chodit duchovní lékaři a postarají se o vás. Proto se opravdu otevřte, abyste mohli lépe vstřebat proud léčivé energie. Když už nezabírá žádný lék, **Bůh pomůže, přestože se někdy zdá, že si dává na čas.** Vždyť i vy mnohdy hodiny čekáte u svého lékaře.

Toto je část toho, co můžete vstřebat. Uvědomte si ale ještě, že za slyšeným se skrývá vibrace, díky níž můžete stoupat a stále více přijímat.

Nevěřili byste, jaké myšlenky lidé nosí v hlavě. Chtějí se dostat až k poslednímu kousíčku velkého tajemství a přitom zapomínají, že někdy nepojmou ani to, co by na svém stupni vývoje už pochopit měli. Ano, děti, pokud by lidé vnímali, co už jsou schopni, vypadalo by to na světě úplně jinak.

Je důležité, abyste rozuměli tomu, co se kolem vás děje, co vás tlačí a co naopak povznáší. Měli byste poslouchat jen to, co vás vede blíž k duchovním pravdám, a tak se stávat duchovně čistší a zdravější. Není k tomu nutné provádět výzkumy nejvyšších sfér, to budete dělat později. Nyní jste schopni porozumět tomu, co odpovídá vaší vibrační kvalitě.

Co je platné, že se snažíte uchopit Otce za ruku, když máte ruce slabé a krátké? Ani Jeho zářivou sílu nemůžete pojmout, shořeli byste! I Jeho slova neobsáhnete - srazila by vás na kolena! Je nutné zprostředkování a používat mosty. Proto na vás sesílá Pán své záření skrze mnohé ruce, mnohé pomocníky.

Děti, buďte pokorné, jen tak pochopíte další. Jak se říká, vzhůru příčku po příčce po nebeském žebříku. Toto praktikujte v myšlenkách i ve veškerém konání.

Je hodně toho pro vás připraveno. Nelelkujte, protože tím přehráváte nebeské lano, které vás drží. Buďte jako děti. Buďte pevní, využívejte to, co je vám darováno, zkoumejte, co vám přijde pod ruce. Opakuji, buďte jako děti.

Prosím, nezapomínejte ve svých modlitbách na všechny bojující, buďte připraveni jim pomoci. Vysílejte světlo přes celý svět; je v něm mnoho temnoty, utrpení, vysílejte zářivou sílu a touhu sloužit duchovně i hmotně.

Jménem Ježíše Krista prosím, buďte jeho skutečnými žáky, jeho apoštoly a pomocníky. On vám k tomu dá sílu. Amen.

VYSLYŠENÉ MODLITBY A DUCHOVNÍ VEDENÍ

Hlas

Často mě přepadají velká muka a strach, ponejvíce večer. Také včera se tak dělo, když tu najednou slyším v hlavě slova: „Emanuel, Hardus, Josef z Nazaretu.“ A vše najednou bylo pryč a já byl klidný. Děkuji za rychlou pomoc. Byl to pro mě důkaz, že nejsem sám.

Živý sen

Nedávno se mi potvrdila skutečnost, že i ve spánku jsme spojeni s duchovním světem. Pravidelně se ráno a večer modlím za dobro sourozenců, aniž bych věděla, zda pomoc smějí dostat. Jednoho rána jsem se vzbudila s jasnou vzpomínkou na sen. Mí andělé strážní mě vzali s sebou nahoru, aby mi ukázali, jak mé modlitby pomáhají. Detaily průběhu pomoci jsem si do bdělého stavu vzít nemohla, přesto to ve mně zanechalo hluboký dojem. A posílilo v pokračování. Děkuji za to z celého srdce.

Každodenní pomoc

Bez pomoci svého anděla strážného bych pravděpodobně život nezvládl. Je mi 75 let a žiju sám. Sám také musím řešit všechny problémy.

- Potřeboval jsem přeprogramovat televizi a po přečtení návodu jsem

věděl, že to nezvládnou. Zašel jsem do blízkého obchodu a ještě ten den přišel odborník a vše nastavil. Dokonce ani účet nebyl předražený.

- Každou chvíli něco hledám, a když už to chci vzdát, dostanu impulz podívat se ještě jednou – a najdu to!

- Navštěvuji kostel, když tam nikdo není. Nedávno tam doslova řádl varhaník, kostel se chvěl hlasitou hudbou, a tak jsem poprosil o pomoc. Najednou jeho hudba zněla jemně, tiše a já se mohl oddávat svému rozmlouvání s Bohem.

Denně tedy dostávám pomoc a děkuji za ni.

Státní zkouška

Večer mě poprosil otec, zda bych mu druhý den mohl pomoci v provozu, chyběl mu totiž jeden zaměstnanec. Namítal jsem, že mám před sebou státní zkoušku z fyziky a že si toho musím mnoho zopakovat. Ale on řekl, že pomoc naléhavě potřebuje, a tak jsem nakonec svolil.

Věděl jsem, že každý dostane pět otázek z různých oblastí. Pokud zkoušený jednu nezvládne, mohou to ještě následující čtyři správné odpovědi spravit.

V den zkoušek jsem zažil šok – jednak jsem dostal jednoho z nejobávanějších zkoušejících a pak, ačkoliv jsem se na téma první otázky dobře připravoval, nevěděl jsem si rady. Začal jsem zešířet v naději, že se k odpovědi aspoň přiblížím. Zkoušející mě však drsně přerušil: „Takže to nevíte. Dám vám tedy náhradní otázku.“ To byla moje záchrana, a tak jsem nakonec celkově uspěl. Tento profesor doposud nikdy nikomu neumožnil záchranu náhradní otázkou.

Až po letech mi došlo, že to bylo duchovní poděkování za to, že jsem otci pomohl. Dodám ještě, že jsem o duchovní podporu prosil, a vím, že otec také. Děkuji Kristu a jeho poslům za pomoc.

Platební karta

Chtěl jsem platit kartou, ale zjistil, že ji v peněžence nemám. Přemýšlel jsem, kde jsem ji naposledy použil a vzpomněl si, že to bylo v obchodu s potravinami. Byla sobota, 17:40 h. Vytočil jsem telefonní číslo obchodu, pokladní byla milá a po kontrole údajů potvrdila, že moji kartu mají. Zrovna přijela tramvaj, takže jsem dorazil těsně před zavírací dobou a s poděkováním kartu převzal. Myšlenky typu co by se stalo, kdybych si nevzpomněl,

kde jsem ji naposledy použil nebo že jsem kartu asi ztratil – jsem si vůbec nepřipustil. Negativním silám jsem tak nedal sebemenší šanci. Děkuji duchovnímu světu, a zejména svému duchovnímu průvodci, který mě denně vede a chrání.

Vrata u garáže

„Už jsi slyšela, co se mi stalo?“ slyším hlas mojí známé ve sluchátku. Odpovídám, že ne. Tak mi vypráví, jak se po oslavě u známých vracela v dobré náladě autem domů a najednou se ocitla před garáží dřív, než čekala. Náraz poškodil nejen auto, ale také vrata garáže včetně rámu. Tak to alespoň tvrdila firma, která je měla spravit. Cena za opravu byla vysoká. Rozhodla se tedy večer poprosit duchovní svět o pomoc, dokonce v garáži nastříkala pár kapek svčenené vody z Lurd. Nic se ale nestalo, vše bylo jako předtím.

Ráno zvoní u dveří neznámý mladý muž: jel prý okolo, spatřil poničená vrata, a tak se ptá, zda může pomoci. Pozvala ho, aby si vše prohlédl, a obavu, že by to byl podvodník, neměla, protože na ni udělal velmi hezký dojem. Mladík ji ujistil, že se rám měnit nemusí a všechno se dá opravit. Bez řeči se dal do práce a za dvě a půl hodiny byl se vším hotov. Cena byla o hodně nižší než podle propočtu firmy. Za nečekaný pozitivní zvrát událostí pak mohla poděkovat svým věrným neviditelným duchovním pomocníkům.

Omluva

V jedné tiché chvíli jsem si procházel dosavadní život. Vytanula mi událost desítky let stará, odehrála se při jedné schůzi našeho spolku. Poklidná diskuze se náhle vytratila a já začal být velice emocionální. Na to dotýčný schůzi opustil. Při dalších setkáních jsme ani jeden o tom již nemluvili.

Svědomy mě napomenulo, že bych si s ním měl promluvit, přestože se to odehrálo před dávnou dobou. Poprosil jsem duchovní svět, aby mi připravil dobrou půdu k rozhovoru. Jelikož jsem ze spolku už vystoupil, nebylo snadné získat na dotýčného kontakt, ale s pomocí duchovního světa se to podařilo, a tak schůzka proběhla. Srdečně jsme se pozdravili jako za starých časů a já chtěl začít vysvětlovat, proč jsem usiloval o setkání. Ale dotýčný mě přerušil: „Vím přesně, proč jsi přišel.“ Uvědomil jsem si, že ho moje chování tenkrát hluboce ranilo, i to, jakou nádhernou přípravu vykonali duchovní průvodci. Omluvil jsem se mu a vysvětlil, že v mladické nerozváženosti jsem omluvu nepovažoval za nutnou. Moji omluvu přijal a poté jsme dokonce byli schopni

vést upřímný rozhovor – a neočekávaně - i na duchovní téma. Děkuji Kristu, duchovnímu světu, průvodcům a dobré vůli mého „bratra“ za to, že jsem to spojení mohl ještě za života vyřešit.

Dort

Byla jsem s dcerou pozvaná na oslavu narozenin. Před odjezdem si ale dcera vzpomněla, že slíbila upéct dort. Jelikož na to zapomněla, nechtěla se mnou jet. Řekla jsem jí, že spolu poprosíme duchovní svět o to, aby na to oslavenkyně nemyslela. A tak se také stalo. Děkuji pomocníkům a Ježíši Kristu za pomoc.

Farář

Povídala jsem si s kamarádkou o našem faráři, jak mě oslovují jeho nádherná slova při bohoslužbách a jak z něj vyzařuje láska k našemu nebeskému Otci. Ona mi ale o něm vyprávěla negativní zážitek. Zda byl její vlastní nebo jen to slyšela, nevím. Poprosila jsem jejího duchovního průvodce, aby na to zapomněla a obrátila jsem se o pomoc k Otci. Za tři čtvrtě hodiny na to mi kamarádka volá a děkuje: Prý přemýšlela o mých slovech ohledně faráře a dává mi za pravdu. Byla ráda, že jsme o tom hovořily, protože se tím dosud nezabývala. Děkuji všem, tobě, Otče, tobě, Ježíši Kriste, i vám duchovní průvodci.

Žehnání

Syn se mi svěřil s problémy, které má se svým známým. Poradil jsem mu, aby mu žehnal tak často, jak jen bude moci: „To dělám, ale nic se nemění,“ odvětil. Tak jsem se rozhodl, že to udělám sám a požehnám oběma. Prosil jsem jejich duchovní průvodce, nebeského Otce, Ježíše Krista, matku Marii a Josefa z N. o pomoc. Pár dní na to mi syn volá a říká: „Požehnal jsem mu a je to nádherna!“ Děkuji všem za pomoc.

Světelný kříž

Moje neteř jela po 24hodinové službě domů. Byla tma, dálnice mokrá, když tu spatřila značku s omezením rychlosti. Chtěla být ale co nejdříve doma, takže omezení ignorovala. V tom uviděla před sebou světelný kříž! „Odkud to přichází? Předě mnou ani za mnou přece není žádné auto!“ pomyslela si. Uchopila ale pevněji volant a snížila rychlost. Tu ji zasáhl poryv větru a pocítila aquaplaning. Lekla se ani ne toho poryvu a smyku, ale toho,

že jí anděl strážný v pravý okamžik seslal znamení. Byla vděčná, že to dobře dopadlo. Děkuji, strážný anděli a nebeský Otče, za vaši ochranu.

Náhradní klíč

Zhruba dva roky jsme postrádali náhradní klíč k autu. Doufali jsme, že se najde, navíc pořízení nového by stálo 300 euro. Náš starý klíč byl už značně opotřebovaný, takže nastartovat vůz bylo náročné. Nejvyšší čas poprosit naše pomocníky o pomoc, na ně je vždy spolehnutí. Pár dní na to mi sděluje manželka, že má překvapení – našla klíč v přihrádce jedné odložené kabelky. Děkuje milí průvodci za rychlé vyslyšení.

Narozeniny

Můj švagr Roland, kterému je 84 let, perfektně zorganizoval nastávající 80. narozeniny své manželky, mé sestry Luisy. Mělo se zúčastnit 60 hostů. Pár dní před oslavou sestra našla manžela na židli bezvládného. Zavolala záchrannou službu s podezřením na infarkt. Lékař dal Rolandovi infuzi a odvezl do nemocnice. Už večer mohl zase normálně mluvit, ale my prosili o svědomité lékaře, kteří měli provést vyšetření srdce; mělo proběhnout druhý den. V tom volá sestra, že Rolandovi oznámil jiný lékař, že vyšetření nebude nutné a za dva dny bude moci domů. Vrátil se včas před plánovanou oslavou a všichni jsme za to byli vděční. Děkuje pomocníkům z nadzemských sfér.

Posvěcená svíčka

Chtěli jsme s manželkou strávit poklidný večer, když tu zazvonil telefon. Volal náš syn a byl očividně rozrušený. Měl nepříjemný rozhovor s nadřízeným a k tomu ještě soukromé problémy. Chtěl se vypovídat. Ještě během telefonátu zapálila manželka posvěcenou svíčku od Josefa z N., aby mohla připravit světelné poselství. Vyslali jsme pozitivní myšlenky našim pomocníkům v nadzemí s prosbou o pomoc.

Když naše poselství skončilo, znovu zvoní telefon a syn se ptá: „Vy jste něco podnikli?“ Jeho hlas zněl klidně a vyrovnaně. „Samozřejmě, prosili jsme o pomoc skrze světelné poselství. Něco se stalo?“ „Ano, najednou všechny trýznivé myšlenky odešly. Jako by někdo otočil vypínačem!“ I my sami jsme byli překvapeni rychlostí, s jakou se úleva dostavila. Děkuje za vynikající práci našich pomocníků. Protože naše důvěra v ně byla pevná, mohla prosba tak rychle zapůsobit.

Rozhovory se životem

Tak jsem se včera v klidu pustila do čtení vytištěných Rozhovorů a chci ti říct, že jsem byla unešená - dokonce i z těch článků, které jsem sama překládala. Potvrdilo se mi, že když to překládám, pak to po sobě koriguji, potom čtu tvé přebásnění, není to takový požitek, jako když držím v ruce hotové dílo. Teprve tehdy totiž má můj mozek čas věnovat se pouze psanému a nekouká, zda jsou tam nějaké chyby či nesrovnalosti.

Ale proč to píšu? V té husí kůži, kterou jsem hned z kraje při čtení měla, jsem dostala vnuknutí a dnes jsem dojela k Marušce pro 15 sešitů a dám je místo neosobních vánočních mailů kamarádům do ruky. Mám z toho upřímnou radost, takhle charitativní Vánoce jsem nikdy neměla, navíc pociťuji i chuť pomáhat tímto způsobem i v budoucnu. Na každý pád mám slavnostní pocit v duši. Pa.

Vánoce

Maruška: je krásné, když můžeme okolnímu světu říkat to, co víme o narození Ježíše Krista. Dnes jsem měla tady na obědě 18 členů rodiny, a tak jsem jim ještě před jídlem vysvětlila význam a důvod Vánoc, tak jak my to víme a máme v R63. Poslouchali, ani nedutali, a dokonce se i na něco zeptali. To byl pro mne velký dar, mám radost ještě teď, že to nebylo jen o tom jídle a dárkách.

Martina: Máme teď díky mé brigádě časově náročnější období. Takže jsem to letos před Vánoci musela přeorganizovat. Děti pečou cukroví u babičky, synovi jsme ubrali nějaké šachy.... Ale na to důležité čas je. Vojtík má hodně se sborem koncertů v kostele. Zpívají duchovní písně. Nesmírně si to užíváme. Anežka má se symfonickým orchestrem a s dechovkou také nádherné koncerty. Tak teď prožíváme čas v nádherné hudbě, v modlitbě a tichu svého srdce s Ježíšem.

Inspirace

Jednou mě napadlo zavolat kamarádce. Bylo to jemné, tiché, jednou. Ale protože vím, že světlý duchovní svět se nevtírá, šla jsem a její číslo vytočila. „Nevím proč, ale cítila jsem, že Tě mám zavolat.“ „Ach, Martino, právě mi umřela maminka.“